

S. 11560

Cl. 44725
1992

சர்வத

நீதிமன்றத்தின் முடிவை நிராகரிக்கா
மறுத்துக் கொள்ளுகின்றவர்களுக்கு எதிராக
கொள்கையாகவா நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்
வாறுதய இருக்க
— ராஜகோபால் —
சீர்திருத்த

கருணாநிதி

பெரிய காரையணமாளிணை அமைச்சர்

கருணாநிதி

மீது விசாரணை நடத்தப்படும்படி

கருணாநிதி

விடுவது

“விடுவது”

1890

வெயா கரணா நிபுணா கிய-ரா யிதம்
 த வாரயத்தி ந ஹி| சுதவாவ ஸுரதகூயு
 கிஸுங்கா த கூமிஜீஷாடி || ||*

ஹ்மொமுதெ ப்ருக்தஜீக்துதெ- யயா- ச
 துசுயாஹிவீதயஜதத, சுதெ, ஜத்யஸு வஜாதா
 காரஹாவெநாஸிதிகாநாநாதகாபுஸகௌ ஷாஷ்டா
 ரெக்தி தாடிநாநாதகூ- சூ ஜத்யஸு உவஸம-நாஸா
 ஹிவஜ-புதிதாடிநாநாதகூ, யாஹித்யஸு கிஷந்தகௌ
 த கிஷதிஷஹி நிவாத: | வீதயஜத்யஸுரெக்து ப்ரு
 கெஷ் ஷவவஜநவிஷஹிவிராஉநாதாநகி கிஷந்ததயா
 ன் கதாடிநித்யித்யுபாநாடிநாநாதகூஸாயக்தயொ
 டாநாதவிநாநாடிநாநாதகூலிவி வடிஸா: | ஸஹிதா
 விவக்ஷாயாந்தெ ஜத்யஸுநாநாதாடிநாநாதஸு
 ஸரிதஹி ஸரிதகூஸு நொநாதஸுரிநொடியிதி தி
 கெஷ்யெத ஸெஷ்விவாதஸு: | யா ஜத்யஸு, உநாதா
 நாநாதஸு ஸரிதஹி வெஷாந்தரீயபாஸிஷ்ம தஹ
 வதி | [சுதூகிஷ ஸெஷ்யு:ஸூகா: ||] ஸகீகாநாநா

தந்ஸாரம் ப்ருயயஸ்யோயவக்ஷஸை | ஸ்வெ-ஸ்ஸரி
 ஷ்நாஸரிதாஃ ஸ்ய-ஹந்தெ ஸாஸாஸிதாடி || ஐதி ஸ்
 த்ராஹ்ஸ்யாநாஸுதந்ஸாஸாஸுஜிவாம் ஸுரதகூம் ஹெ
 யாக்ஸுரெணெநநாயாஸெத திஸ்யோதாம் ஸக்யூ- ஸதக
 ஸ்ராதஸு ஸவ-ஹெஷ்வாஷ-ஹெத வ்யாக்ஸுரெணெந விநா
 ந ஹ்யூ || ஸதெத ஜக்ஸுரவஜிதி ஸாஸதஹெண
 ஜக்ஸுரவக்ஷ ஸாரிக்ஸுரெஹவதீத்ய-ஹெத யய-ஹ-
 ஸுர வரிஜ்ராதவி தெத விநா நதநாம் ஸ-ஹவதி |
 யய-ஹ-ஸுரெஹயயா || மவாம் ஸுதெதாநெ ஸாதி-
 ௨ ௧ ௦ ௨ ௦ ௧ ௦ ௨
 சுநிதீ ஹெவ-ஹெஹிததித்யாதி | ஸவஸ்யுயாம் ஸவ-ஹ
 ஸாம் யய-ஹ-ஸுரவக்ஷ ஸாஸாஸு ஸுரதகூய-ஹ-ஹ
 ஸாஸாஸுஸாஸுஹ-ஹதவ்யாக்ஸுரெணெஹெவ ஹ்யூ || ந
 ஹி, யயா ஸுஸுஹ்ஸுஜிவஹெ ஸுரவிஸெஷ்வரிஜ்
 நாய, சுய-ஹிவ-ஹதந-ஹாம்தரிதி ஸ-ஹெஹெஹ-ஹ
 வதா ஸுஹ்யாயெணெந யதூ சுதூதூ தயா ஜிவாம் ஸுர
 வரிஜ்ராதாய விநா வ்யாக்ஸுரெணெ கிஜிஹ்ஸுரெஹி | யய

ம-ஸ்ரஸாதித்யாநாம் ஸாஸ்தத்ருக்ஷணெகவெஷ்யா
 நாம் ஸாஸ்தாம் தம் கயநிசு ஸாஸ்தத்ருவநிஜாநநுமெ
 ஷ ஸாஸ்தக்ஷணாம் ஸம்பாஷ்யம் | ந ஹி ஸாஸ்தத்ருஸ்ய
 ஸவ-ரததாய-வநிஜாநநுநுநாதநிநிசுய-வீஷ்ய
 க்ம் கஸ்ய வி ஷிதாநீதந ராமஸ்ய ஸம்ஸுவதி | நநுந
 வ்யவாஸ்யெவ கஸி தவாஸ்யாவி ஸுத்யுநிஜாநம் |
 ஸதஸ்யஸ்யகயநெவாஷ்யதெதி யெஷ்ய ஸுத்யுநி | க
 வி தவாஸ்யாநாம் உதநொதந தீவநாநாநாமஸிநொ
 ஷாநி ஸிஸிஷி ஸவ நதம் தயுத்யுநி | தஸ்யாஸ்யித
 ஸெநாஸ்யிஷிஷாஸ-தயாவித தஸ்ய ஸந்த்யுநம் | தஸ்யா
 ஷகெஷம் ஸந்த்யுநாஸ்யிஷி ஸெஷிதிலுதெநாஸியா
 ஸாநாம் ஸந்த்யுநாஸ்யிஷி ஸுக்மாஸ்யஸ்யிஷி வீஷ்ய
 ஸாஸ்திஷிஷி தஸ்ய தஸ்யாஸ்யாஸி | நதநாஸு ஸாஸ்தம்
 ஸந்த்யுநம் ஸாஸ்தாஸ்யிஷிஷி ஸிஸிஷிஷி தயாஸ்யாஸி
 ஸதஸ்ய ந ஸவ்யவாஸ்யிஷிஷி கஸி தவாஸ்யாஸ்யம்
 ஸாஸ்யா || தஸ்யாஸ்ய கஸி தவாஸ்ய ஸவ்யவி ந ஸாஸ்ய
 ஸுமீஷி ||

கொஷாந்தரணரம் வஹுஞ்சுவதம்ஹாதிதயா
 கஞ்யா || ௧ || சுதக்யாஹீதி ப்ரயதஸாதி வயிவிஸா
 வெழிதி ஸஞ்ஞதெவததஸம்மதடி ததூ மக்ஷுஸம்ஸூ
 னக்ஸாஹாவாக ததூஞ்ஞஸுஜி விஸுவாரஸம்வாத
 ஸுங்காராதிவண-ஸ்ரு தீவீஹாவொஹதீத்ய-|| ௨ ||

க ௦ ௨ க ௨
 ஈஹாணடி || குஹீயவஸு | குஹீயம் ஸபு | ஜகிப்ர
 சுதஸாதி துணாகொஹி விஸுவார ஸம்வாதஸ
 ஹாவெவி வகாராதிநஞ்ஞவதிதிதாமாவாதி || ௨ || வா
 து-தநெ ஸாதி வ ஹொஹவதீவாதாதிதி ஸஞ்
 ஞ்ஞதெவததயாகுடி || தஸுஜி வகாந்தாந்நாஹ

க ௦ ௨
 காராதி தீவஹூஸவத-தததத்ய-|| ஹீணாநகடி ||
 க விர ச ௨ ௦ க ௦ விர க ௦ விர க விர
 கவொநகிணாநததயடி வாநெநெ வாநெநெ ஹவா
 நகெஹெநெ ஹி வததஸாநஸஹீணாதித்யுஷி வ
 காந்தாந வஸுஹகாராநெதீவஸுரஹாவெநொ
 நெநெநெ தாவநெநெகாநாந்நாந்தகாந | ஸுதஸவ

ஹதிலாதிஸுருசுவந்தாஸநகர ! தாமதுதூகார
ராஸு வுபிதயா ஜீயராதஸு ஹதிகுஷ்டாதி மஹ
வருதென ஸிபிஸாயுஹாவஸுததெவஸுருதெ
யொதௌதெதி ஹாஷ்டிராயவதிவ கலயிகூர் சுவு
ப்தயா பாரகஸுதா ஸாஹஸுதாதுடி

[illegible]

கோதொஹுனீயாஹதி பிபுயீதெ துதீயவாஹெ
தகுகுதொலி மாதாவ்யுததெவம் ப்ருதி கிம்
ப்ருவீதக தியம்நாயத் விதிராதவி மகந்நஜ் || *

மெண்கூழிசை வெநெழுவு ஐயுதெ மகிழ்ந்த
சூகாமகிரிஷ்யுதெ || * * *

சதஸம்ப்ரதாயவனவ ஸரணீகரணீயஜிஹாவஃ ||
தயா நுநுநுலாதயிமதவகஜித வெநெழுவுத
வாநெயகூலிதூற ||

வாரொதாஅரவுகாடியநிறவிதிதவராததெ
வருகனவஃஸவெ விதாநிதொஷாசஸமயிம
தவசுமுரஹுதா மெநதிஸஜிஃ மொகஜிதொ
ஹிவதாஸிதிவமதிமஹாஸாடிதொவி தஸு
மெயஸாடுடு: கடியாநுஸுதிமதநிஸஜிதெ
வ-ஜ-தீய: || * * *

உத்யுத்யுகெத-

மவகாரணவாஸவ தூறநாஜாஸுரீஸாய்:
சதயுகுவதாம்பலாதிதூதூறஸுயாச ||
உத்யுத்யுகெதொநெஸாடிஸுரீ நுசுகு
ஸாடிசுரணாஹாணாந்தரம்: சூலீரவாந
யதாதயதாஸுதாம்பலாதிதூதூறஸுயாச
ஜமொவ: || * * * *

விஜயவதார

சூயகாஸ்தொமஸிவாஜணய: !!

உஹகிவ கதிவயஸாநக்யுசுரஹு ஸாஜஸா ப்ர
 தம் ப்ரஹ்மாய நமஸுத் கஜவிவாரஜாக்ஷு ஸவந்த:
 ப்ரதாராயிதாஜஜாதீவதநாஜாடியதி யதநாநிகதிவிதி
 த்யுஷி ஸாஜமொலீஷஸன வணரவொஷ: | ஸவனஷ
 வாரஸா தநாஜதஹ்யுபெயவவ ஸாஜமக்ஷணவெதினி
 ரிதி ஸகலவிஸயஸம்ஸதவதம்ஸிதவஅஸ: ப்ரஹ்ம
 ஜஹாஜஹொவாஜ்யாய ஸ்ரீத்யாநாஜஜிவிநாஜப்ரஹு
 தயொ ஜஹாந்தொ விஅரம்ஸொவி ஸஸஹ்யடிய ப்ர
 காஸகாநு காஸ்துதப்ரஸநாததாஸுதப்ரஜாணப்ரா
 டெணஷுநிதீஜவி ததெயவஸாதிஹ்யுஅத்ரதயாவி
 ஜாநுத்யு தெஷு ப்ரஸதெஷு ஸவந்தயா நானு
 வயத்யுதெயதம் ஸஜயீதஸஜத ஸாஜமக்ஷணெஷுஸா
 டுஅதெஷு அ ஸாதநாஜிஜயிஜிமாஸஜாதெஷ்வி
 ஜாதெஷு கயஜவி காஸ்திதவமஸ்யு த்யுஷி'த்யுஷித

யினென்றோடுகூடுவதுவஸூநு யாஜுஷநாததொளகிக
 மாநராதுபுராவீணுநு மாயகாஸு ஸ்வாம்புராஜா
 னுபுரவிபுரவயிஷயர தாதெவபுதிஹுவொஹவ
 யந்தவததத ஸதவித்தா: ப்ரஸம்ஸாவதிக்காஸு ப்ர
 ஷஸத்த: வரிதஸ்ரோஸாநு வரிஹுஸ்திதெ । கிடு
 ஸிராதமொவீராதுஸ்ராவதீதெயெ ரொஜதஸ்தெ: ।
 ததிஜாதயஜஹஸ்யத்தெயெ ப்ராஜதி: ப்ரஜாணயத:
 கதிவதபுஹுநு வணிதஜனீநா ஸாததஸ்பாஸு
 ஸத: ப்ரகதிதவராணாம் ப்ரஸதாநாம் ஸபுரா
 னொவஸுஹ்ணஜாயாய ஸஜாயாதாதி ப்ரகடபாஸு
 தாம்புஸதாநுவாஹுவாதெவாஜீ: * * * ஜதி:

ஸஹுடிய ஸஜாடிய ஷரவ:

ஹஸ்ரீதராரயணஸாஸீ

ஸீவாஸுந்த: ||

॥ ஒழு ॥

ஸ்ரீ சரிவாஸ்யாம் நம: ॥

ஸ்ரீ கிருஷ்ண க ஸாஹித்யாஷ்டகம் கழ ஸாஸ்யாவதி
ஜாலியாநத, சிவகாமசுந்தரிவிநிர்வ
ண, வா ககவிநாந சூரியநிவ
ஸாஸ்யாவதியகம் நாதிகா

ஸ்ரீ கிருஷ்ண க ஸாஸ்யாவதியகம்

நாதிகா
ஸ்ரீ கிருஷ்ண க ஸாஸ்யாவதியகம்
ஸ்ரீ கிருஷ்ண க ஸாஸ்யாவதியகம்

ஸ்ரீ கிருஷ்ண க ஸாஸ்யாவதியகம்

ஸ்ரீ கிருஷ்ண க ஸாஸ்யாவதியகம்

ஸ்ரீ கிருஷ்ண க ஸாஸ்யாவதியகம்

1923

1923

[புது 3]

விஷய நாக்ரணிகர் !

விஷயம்.	பக்கம்.
1. ஸாஸ்திரவாதிஜாலியாத்ய	1
2. மஹாஸூத்ரவிநிர்வணம்	9
3. வாத்தகவிவாரம்	13
4. பூயஸித்தகமந்ய	18
5. வாவஸ்துபூயகமந்ய	22

வ

|| ௨௩ ||

ஸ்ரீ ஸிவாயுநா மஃ ||

வெளியுந் தவநெடுகு நோத்தியுந் தவநெடுகு தழு |
 தாராந் தவநெடுகு நோக்கா நோக்காநாநெடுகு தழு | நம
 நோக்காநெடுகு நோக்காநெடுகு நோக்காநெடுகு தழு | நம
 நோக்காநெடுகு நோக்காநெடுகு நோக்காநெடுகு தழு || வெளியுந்
 தவநெடுகு நோக்காநெடுகு நோக்காநெடுகு தழு || நம
 நோக்காநெடுகு நோக்காநெடுகு நோக்காநெடுகு தழு ||

வெளியுந் தவநெடுகு நோக்காநெடுகு தழு ||

வெளியுந் தவநெடுகு நோக்காநெடுகு தழு ||

வெளியுந் தவநெடுகு நோக்காநெடுகு தழு ||

வெளியுந் தவநெடுகு நோக்காநெடுகு தழு ||

வெளியுந் தவநெடுகு நோக்காநெடுகு தழு ||
 வெளியுந் தவநெடுகு நோக்காநெடுகு தழு ||
 வெளியுந் தவநெடுகு நோக்காநெடுகு தழு ||

|| ௨௩ ||

[illegible]

உ || கூ || ஸ்ரீரீதீப்தாக்கிரெணெவ பூணெவந யு
 தெந உ ! ஹவிநிடுவெடி டெவாய வாநீயெந ஸ
 ஹாடிராசு || ௧௦ || வுநராஹிநம் டகுவா தாங்வு
 ம் ஸொவடிஸகடி | சோத்ர டகுவாநுநெவம் உ
 பூணீய ஹவி டிங்வுசு || ௧௧ || மளகிகெடுவெடி
 கெடுஸொடுத்ரம் ஸுக்வா ஹி விஸஜிடுயெசு |
 பூணெவந சிஹாடுடிவம் ஸவடிஜீத்ரம் ஸவடிகாரணம் ||
 || ௧௨ || பூ ஹிவாநீ டிஹிஸஸ வாநபூஸஸ ஸு
 பூதாம் | ஸவம் டிநெ டிநெ டெவம் வடுஜியெடி
 மிகாவதிடி || ௧௩ || ஸஹ்யாவீ டெவடுடிவெஸம் பூ
 ணெவெடுநவ வடுஜியெசு | நடுகோடுநெந ஸிவெ
 நெவ ஹீணாம் வடுஜி வியீயடுத || விரகா
 நாம் உ ஸடுபூணாடுடிவம் வடுஜி பூகீதிடுதா ||
 || ௧௪ || சுநெடிஷாடுவி ஸடுவடுஷாம் நராணாம் சிமி
 வுடிவாம் | வடுஜி டெவாமயம் டிஹிபூ பூணாடு
 ஸுஸு கீதிடுதம் || ௧௫ || ஸவம் வடுஜி க்யுதாயெந
 ஸஸம் தஸு ஜீவிதிடி || ௧௬ || வடுஜியா ஹுகிரி
 டெவாதி வடுஜியா சுகிரிஸுயாசு | வுரா கஸி
 நஹாவாவீ வுஸுஸம் வுருஷாயிடு || ௧௭ ||

ஸ்ரீஹ்ணாநாஃ கூமஃ ஹக்ஷா மவாஃ வெஷவிதாஃ
 வராஃ । சுவஹுத்ய யநம் ஜோதெபு ப்ராணிஹிம்ஸா
 வுரஸுரபு ॥ ௧௮ ॥ ஸுஹந் நிவபுரணா விப்ரா
 ஸுஹாஸ்யபிவீததெ ॥ தஸ்ய சித்ருஹெத கஸரிசு
 ஸ்ரீஹ்ணொ மணிகாவதிஃ ॥ ௧௯ ॥ தம்ஸெஷத
 யநம் கிம்விதாஸெந சிஜெகராஃ । ஸ வுந
 ஸ்ரீஹ்ணஸுஷெதா சீதிம் தம்ஸெஷத வுஷத ॥
 ஸ்ரீஹ்ண உவாஹ—

ஸுஹஸொ ரீசு ஷுஷெதா க்ஷயா வாவாதி
 நிவபுரண । க்ஷதாநி ஸவபுஷா சேடுஷ க்ஷெஷா கி
 தெ ஷிஷிதி ॥ ௨௧ ॥ உதெஷுவம் ஷஹுயா விப்ரஃ
 வுஸுஷெதாஷத । ஸொஷி விப்ரவஷுஷு
 க்ஷா ஷஹுஸஃ வ்விதொஷாஃ ॥ ௨௨ ॥ காஸெந
 சீஹதா ஷாஷஃ வுஸுஷஃ வுரஸுஷாயசீஃ । ஜ்ஷாஷ
 ரஸஹஸுஷுஷு க்ஷதவாஷுஷெதா ॥ ௨௩ ॥
 ப்ராணசீ ஷுஷவிப்ரம் வ்ஷுஷ ஷஹவிதாஃ ।

வுஸுஷ உவாஹ—

ஷெஷ விப்ர ஸுஹஸொ ரீசு யா ஸவபுத்ரு
 ஸவபுஷா ॥ ௨௪ ॥ சீஹாவொராணி வாவாநி க்ஷ

தாநி ரீநாயக | கிங்கரொரீ) ஹரிஜ) ரவிந்தொகெ
 ரீநொரீ) திநிவபுண || ௨௫ || ததுதாதிமயாவிஷம்
 ராமஸம் ரீநஸததழ |

பொஹண உவாழ—

ஸாயு ஸாயு க்யாழஜெ) தவ வகெஜ)
 ஹிதம் ஸுணு || ௨௬ || வுணுகெஜெ) ரீஹாத்
 யெபு வுராரண வஸாயாதெ || ரீநிவிஸிஸம
 ஸவெபுரரீரெஸ ஸுஸெவிதெ || ௨௭ || ஸ்ரீஆ
 வுபுரெ யது ப்ருததத)ஸிகாவதி: | த
 து ஹிவரெ ஹிதா ஸாகா ப்ராதஸரீஹி
 த: || ௨௮ || டிபுடா டிபு ஸஹா டிபுரெ ப்ருணரீ
 ஹி டிபுவக | யொழிநாம் ஹொழிநாம் நுணாம்
 டிபு ஸவபுஸரீஜிததழ || ௨௯ || ஸுநஸுரஸுஹ
 யெ ஜாதெ ரகஷணம் காரம் யதத: |

ஸுத உவாழ—

ஹவம் திஜாதெநொக: வுஸ: வுரம்
 ஷாய: || ௩௦ || ஸ்ரீஆவ்ருவாரம் வுணுமத:
 ஸுலாவாஸுர | ஸுஹணாவி ஸஹாநெந
 ஸுயா ரீநிவபுண || ௩௧ || ஸுவஹாநெதடி

கபுகா விஜுகா ஹவஸநாசு || ௪௦ || கெவிஜாரா
 ணவீம் மகபாஃஃவகுஜி வகுவெபுகவதூநா | ௪
 ஹாபெவம் ௪ஹா தூநம் விஜுகா ஹவஸநாசு || ௪௧ ||
 கெவிஜீ ஸொகிநாயாவும் கெவிஜெதாரபெதூதழ |
 கெவிஜீ வவபுதம் ௪ஹும் கெவிஜெவவபுதம் ந
 ராஃ || ௪௨ || கெவிஜுகதிண்கெலாஸம் கெவிஜிஸ
 ரானியழ | கெவிஜீ ஹரதீயபாவும் கெவிஜிபா
 உலானியழ || ௪௩ || கெவிஜுகீகரோஸபுதம் கெவிஜா
 லாஸுஸம் தழ | கெவிஜாபெஸுரம் வுணும் கெ
 விஜானாரபெதாராசு || ௪௪ || ப்ராவு வகுவெபுக
 ராமெபுண ஸரிவம் வகுஜி திஜொதாராஃ | சுநாயா
 ஸெந ஸம்ஸாராதிஜுகா வெபிதாராஃ || ௪௫ || கெ
 விசுஸெஸெ மெஹெபெவம் ஸராராஜி யயாவெழ
 வகுவெபுகெநெவ ராமெபுண விஜுகா ஹவ
 ஸநாசு || ௪௬ || கெவிஜெமெபயாபெவம் வகுவெபு
 கெநெவ வதூநா | ஸுபயாஃஃவகுஜி பெவெஸ
 ஹகவெனொ ௪ஹாஸுவழ || ௪௭ || கிரிசு வஹ
 நொகெந ஸுபயதாம் ௪நிவாஹாஃ | வகுஜி

ஸவபுஜிதோநாம் ஹோமகோக்ஷௌவ நாந்யுயா||ச-
 தஸா ஐவதொ஽வ்யுதோநா வுடுவெபூக்ஷெநெந்
 வதூநா | வடுஜயயம் கீஹாஷெவம் ஹுகிதோகிம-
 வதூ || ௪௯ || ஐதி ப்ரூகா கீநிப்ரூஷாஃ ஸ-
 தம் ஸவபுயபுஸாமஸு | ப்ரணயி வடுஜயாதி
 ஸஃ ஸஹம் ஸஸிவடுஷணஸு || ௫௦ || தெஷா
 வுத்ராஸ வெளத்ராஸ ஜோதயஸுஹுஷொ
 நாஃ | வடுஜயாதிஸுநீஸாநம் கீநிவிடுஷெஃ வ-
 தொஷிதாஃ || ௫௧ || வடுஜயா ஸஹஸம் வுண்-
 நாஸி தொகத்யெஷவி | வடுஜயெவ கீஹாஷெ
 வஃ ஸங்கரஃ வரகேஸரஃ || ௫௨ || நீயகண்ணா விர-
 வாஷஃ ஸிவொ நிக்யம் ப்ரவீஷதி || ௫௩ || வடு-
 தெ ஷெவஷெவெஸெ வுராரணெ ஸவபுகாரணெ
 || ௫௪ || வடுஜிதா ஷெவதாஸவபூ ஐதி வெஷாத-
 ஸயஃ | ஹோம் கோக்ஷம் வ மஹதெ நாந்யு காய-
 விவாரணா || || ௫௫ ||

ஐதி ஸ்ரீஸாந்வாராரணெ ஸ்ரீஸடுதஸம்ஹிதாயா
 ஸிவகோஹாத்யவெணெ ஸாஸாவடுஜாவியாநம்
 நாதி வத்யெபூ஽ய்யாயஃ |

ஸஞ்சதஸம்ஹிதாயாம் ஜோநயொமவணோ

வதுயொபாஹ்யாயம் ||

முஹஸ்யாபுரீவியிநிநாடுவண்டி ||

எம்ஸா உவாம — சுயாதத் ஸம்பூவக்ஷாதி
 மாஹபூஸ்யம் ஸம்முஹேண தெ । சுயீத்ய வெபாநு
 விவியாநு வடுவெபாநெநெவ வத்யுநா || ௧ ||
 சூவாயபாநுஜோயா யுக் த ஸாக்ரா மாஹபூஸ்யரீ
 விஸெசு । சுநாகடுவெ கடுவெ மொசு பூவராஹி
 விவஜீபுதெ || ௨ || ஸஞடுசூடுகெநெவ ரோடுபுண
 வரபெசுகுஜாம் ஸியபு । ஸவபூகக்ஷணஸம்வஹாம்
 ஸாஸீநீயாம் விவஜீபுபெசு || ௩ || பீக்ஷஸம்ஜோம் நஜீ
 ஸம்ஜோம் வபூக்ஷஸம்ஜோம்வ வஜீபுபெசு । தயாபபீபு
 வரெஹித்யம் ஸஹிதம் ஸம்யதெஹிப்யம் || ௪ || பீதம்
 காமெஹநாஸெவாம் கயபூசு பூஜீஜம் ஸகீஞ்
 நபு । ஷேவாஹிதியிடுஹெக்ஷாபபீபு வடுவெநெஹவா
 பீதகாரணாசு || ௫ || சூதூபபீபு யடுவடுவெநெஹவா
 நாரகாபபீபு ஸஜீவதி । யபீபூபபீபு ஜீவநம் பூபவாம்

[illegible]

விய்யதெ யஸாத துராயீ வதிதொ ஹவெசு || ௨௩ ||
 ருஜ்ராக்ஷம் யாரயெணித்யம் ருஜ்ராக்ஷாணாரிதி
 ஸூகி: | ஹிமெ ஸஜிவ்யுயெணித்யம் டெவடெவம்
 ஜெஹஸுரஸு || ௨௪ || சுநீநாயாய வியிவசுகுயடாடி
 ஜோநநனாஸு | யஜெஜ்: ஸவடாணி வாவாநி வி
 நஸுஜி ந ஸம்ஸய: || ௨௫ || பூக்ஷீணாஸெஷவா
 வஸு ஸாஜாந்:கரணஸு து | டெவடெவவரி
 ஜோநெ வாம்மா ஜாயெத ஸுயுத || ௨௬ || ஸுமபு
 காடெரீ யதி ஸமபும் யாதி யஜோ ஜிஜோதஜீ: | வு
 துஜீ தாடிபெசுஸஸுரம் வித்யுணாரீணஸானெய
 || ௨௭ || ஸத்யம் ப்ருத்யாசு வி யம் ப்ருத்யா தவபு
 ஹுதெஷு ஸவபுடா | ஸவம் ஸஜிவரநுவிபுரா
 விரகஸெசுமபுஹாஸுரீசு || ௨௮ || ஸஹுஸெதவபு
 கபீடாணி வெடானாஸுஸய நவாநு | வெடானாஸுவ
 ணாஹாவெ வதிதொயம் ஹவெபுஸு || ௨௯ || வி
 ரகொவி ஜீஜீக்ஷுஸெஜம்ஸெ வா ஸஹுஸெதவ
 ஹீ | வஹுதெகெவா ஸகஸெஹுஸெதிபு: க்ருடி
 வகெ || ௩௦ || சுவிரகொ மபுஹீ வானெ வாமபுஸு
 ஸஜிபுரெயசு | சுயவா யாவடாயுஷ்யம் மாஹபுஸு

ஸஜிமாஉரெசு || நக || முஹஸூதாபுரோஸுவெடு
 ஸஜிமாநாஸுரகூழிதா: | தஸாஜிமுஹஸு வனவ
 ஸஜிவிருகோ ஜிஜஸூதா || . || ௧௨ ||

ஐதி ஸ்ரீஸுததஸம்ஹிதாயாம் ஜோநயொமவணை
 முஹஸூபுரோஸுவெடு
 வதமுயொய்யாய: ||

ஸுததஸம்ஹிதாயாம் யஜுசுவெவவவணை
 வனகவசவாரிம்ஸொய்யாய: ||
 வாதகவிவார: ||

ஸுததவாஉ— சுயாதஸம்பூவகூழி வாத
 காநி ஸஜிமாநா: | ஸுணுத புரோஸு வ
 ரிஹாராய ஸுபூதா: ||௧|| வாதகாநி ஸஜிமாந
 ஸுபூதாநி ஸுதரிநி: | தாரதகூசுநெநெ
 வ நெஷாநெஷுவ வாயவ்ய ||௨|| பூயசிம் வாதகம்
 ஸுபூதாநி ஹாவாதகஸம்ஜிதம் | ஜிதீயகிவாவா
 யம் தக: பூஸம்ஜிகாநியம் || ௩ || வதமுய்யம்

வாதகம் ப்ரோகம் வம்வம் மொவவாதகம் । ஜாதிக்
 ஸ்ரீஸகரம் ஷஷம் ஸ்கீண்டுகரணம் தகம் ॥ ௪ ॥
 சுவாஸீகரணம் பஸாஹ்வம் து மீலாவஹம் । ப்ர
 கீண்டுகவரோவ்யஹம் டிஸம் வாதகம் திரிஜாஃ ॥ ௫ ॥
 ப்ரதிவிபஸுராவாதம் ப்ரஹ்மத்யா ததெயவய
 ப்ரஹ்ணாநாம் ஸ்வண்டஸ்ய ஹ்ரணம் மீநிவ
 ட்வாஃ ॥ ௬ ॥ ஜநநீமமீநம் தெவ ஸந்தொமதெவ
 ஸஹ திரிஜாஃ । மீலாஹி வாதகாந்யாஹம் மீடூநய
 ஸந்திஷ்டிஸிப்தம் ॥ ௭ ॥ சுவாக்ஷாந்யாஹம் மீ
 வஸீ மமீநத்யா । ஸ்வாஷாயா மமீநத்யாஹ்மீநீ
 மமீநத்யா ॥ ௮ ॥ ஸிவஸ்ய மீதிப்தவஹம் விஷொம
 ப்ரஹ்ணஸ்யா । சுதிவாதகதிரிஜாஹம் மீடூநத்யா
 வெடிவிதிரிஃ ॥ ௯ ॥ ராஜந்யதெவஸ்யொஹிப்தஸ
 யஜ்ஞஸ்வஸிநஸ்யா । ராஜஸ்வாயா மமீப்தஸ்ய
 சூத்யாயாஸ்ய வயஸ்யா ॥ ௧௦ ॥ சுவிஜ்ஞாதஸ்ய மஹ
 ஸ்ய ஸாணாமததெஹிநம் । கௌடஸாக்ஷம் ஸ
 ஹ்மிஸா ப்ரஹ்ணஸ்ய ததெவாயநாம் ॥ ௧௧ ॥
 வ்யயிவீஹாணத்யாஹித்யஸ்ய ததெயவய । ௧
 தாமிஹஸ்ய விஷொஹி ரோதூவஸ்ய ந்யவஸ்ய வ

[illegible]

ஸிஷ்யஸ்ய மகிநம் சித்ரா ஹதபுமபுரொரவி ।
 விஸொஷெண ஸியாஸுனஃ வாதகம் பூவடிநி ஹி ॥
 ॥௩௬॥ வஹுநா஽த்ர கிரீஸ்கெந ஸுந்திஷ்யதூ
 ஷிதம் விநா । யதிஹிஷிவி கௌபுரணஃ வாத்தகீஸூ
 ஹஸம்ஸயஃ ॥ ௪௦ ॥ வெஷஸாரதரஃ கயிதஸு வஃ
 ஸொகஸிரஹஸூபூநிவாரகஃ । வாதகாநி விஹா
 ய சிஹாசிகிஷெபுவஷெவசீநிஸம் ஸாரணம் பூஜெக்சக
 ஷகி ஸ்ரீஸூநிபுராநெ ஸந்ததஸம்ஹிதாயாம்
 வதமுஷ்ய யஜ்ஞவெஹவவநெ வாதகவிவார
 கயநஹாசீ வனகவகாரிஸொ஽யூயஃ ॥

ஸந்ததஸம்ஹிதாயாம் யஜ்ஞவெஹவவநெ

மிவகாரிஸொ஽யூயஃ ॥

பூயஸிதகயநடி ।

ஷிநத்ரயசீலியூயநூஹி சிஹிதூசிகிஷிதஃ ।
 சூயுதெ வாதகெஸஸெஷ்யஃ பூவிரெஷிதபூத்
 ஸம்ஸயஃ ॥ ௪௧ ॥ விஷொஸ விஸுஹம் யூயநதபூஃ

பாதகானெனெஃ || ௩௬ || கணோடுதாடிசெ லுக்ஷ
 ஜவிகா ஹஸஸேக்யக்ஷ || ௩௭ || சீமாவாதகஸஸெவெஸு
 சூறுதெ வாசகானெனெஃ || ௩௮ || நானோடுதா
 டிகெ லுக்ஷ ஜவிகா து ஷயக்ஷ || ௩௯ || சீமாவாதக
 ஸஸெவெஸு சூறுதெ வாசகானெனெஃ || ௪௦ ||
 கணோடுதாடிசெ லுக்ஷ ஜவிகா வுஹுதித்யு
 சீமாவாதகஸஸெஸு சூறுதெ வாசகானெனெஃ
 || ௪௧ || வாழ்தவஸு ஜெவெக்ஷ ஸாவி ரோடினெ
 து || சீமாவாதகஸஸெவெஸு சூறுதெ வாசகா
 னெனெஃ || ௪௨ || ஸவூஹு கா ஸபுணவா பூ
 ணாயாரோஸு ஷோஸ || ௪௩ || ஸுருணஹந் ரா
 ஸாஸி வுநஞ் ஹுஹம் க்யுதா || ௪௪ || மவா மொ
 ஷெது லிக்ஷாஸீ வாவரோநீஜேவ ருஜா || ௪௫ ||
 காதகெஸெவெஸு சூறுதெ ந ஹி ஸஸய ||
 || ௪௬ || ஷஸவாஸ ஜெவெந்தி வாவரோநீஜேஹா
 தி || மவாநுமநெ ஸுதா மொஸெஸெவ நவா
 ந்யா || ௪௭ || உவவாஸுத்ய க்யுக்ஷ கணோடுதா
 டிகெ ஷித || சூறுதெ வாசகெஸெவெஸு
 ஜவிகா வுஷேக்ஷ || ௪௮ || மாயுஷெஸஹ

ஸ்ரீகு ஜெவிக்ஷா து திநெதிநெ । ஸவாஹா கவது
 வாபென்ஜா சேயுதெ நெகக்ஷுதாரம் ॥ ௬௫ ॥
 உவவாஸத்ருயங்குக்ஷா உக்ஷாரிம்ஸத்புதாஹுதீஃ ।
 கருஷாநெஜ ஜெஹுயா கவதுவாபென்ஜா சே
 யுதெ நாரம் ॥ ௬௬ ॥ ஜெவிக்ஷா சிவஸுக்ஷேஸ்யவாஜீய
 நெவது । ஸுவணபுநெயநொநெண சேயுதெ ந
 ஹி ஸம்ஸயம் ॥ ௬௭ ॥ ஜெவிக்ஷா வளரூஷம்ஸுதிகு
 ஹவிஷாஜீயநெவ து । மாரூத ப்ருமெநொநெண
 சேயுதெ ந ஹி ஸம்ஸயம் ॥ ௬௮ ॥ உவவாஸத்ருயம்
 சுயபுரஜோஜோஜெந யீதேதா । வளரூநெணது
 ஸுதெந ஸவதுவாவநிவதுத்ய ॥ ௬௯ ॥ வலித்ருஜே
 ஷஹம் தாயெ ஸிக்ஷாஜவாடிஸாவரது । திராநெத்ரா
 வொஷிதெஸ்யாநுயுதெநஹிஸம்ஸயம் ॥ ௭௦ ॥ உவ
 வாஸத்ருயம் க்ஷுக்ஷா ஹஸூரஸுதெநிதவித்ருஹம் । ரூ
 புராயாயீ விசேநெயுத ஸுராவாநாஹஸம்ஸயம் ॥
 ॥ ௭௧ ॥ புவடிநாஜேமாய ஜீ வெநெ வஜஸநெயநெ ।
 வாஜ ஜவா ஜெவ ஜெவ சேநா சேயுதெ ஸவதுவாத
 நெகம் ॥ ௭௨ ॥ சுநெவதுத்யம் ஜெவடிஸம் யதீநெடி
 தித்தி வா । ஜெவாவாதகஸநெவெஸ சேயுதெ ஹி

ஸாவரெஃ || எ ௩ || ஜெவ தூ கநீயகேஷ்யஸு து
 க்ஷணை | தஜோஷண விசுமெது த ராமவஸம்
 ஸம்ஸயஃ || எ ௪ || ஜெபம் திசு தஜெநவீ ஜெவ
 ஸாயபுரோதராசு | ஜெஷ்யாஹாரொ விசுமெது
 வாதகெஸு கெதெஃ || எ ௫ || பூணாயாசு
 தம் காவபுநவபுவாரெவஃ பூசுமெது | பூ
 ராயாசுஷெஷெஸு சூசுமெது ஹவபாநாசு ||

ஸகுதஸம்ஹிதாயாம் யஜ்ஞவெவலவவெஷ்ணு
 திர வசவாரிம்ஸொய்யாயம் ||
 வாவஸுஜ்வாயகயநடி ||

ஸ்ரீகிருஷ்ண வு ரா வு னு ஸாத க ஸி
 ஹீதெ | ஹாஸஸாவதிஸுசு சிவாஷ்ரஸஸா
 வா || எ ௬ || தது ஜெவம் வ ஜெவீம் வ ஸுபயா
 ராயா ஸஹ | ததஹாரோதம் ஸம்வகுஜி சூசு
 த ஸவபுவாதகெஃ || எ ௭ || யது நகுதி ஜெ
 வஸஃ ஸாதாநடிபூஜோதம் | யது நகுதிநீ

ராநகேஸிகா பரிவஸுதி || அரு || யது ஹதிதோ
 நுணா ப்ரவீததி நெஹஸா: | யது நுதுனீ
 ராநகேஸிகா நெதுரா விஸுதுதெ || அரு || ஸா
 நாநாஸிவி ஸவெதுஷாநெதகஸாநம் நெஹஸா: |
 யது ஜெஹம் ஹம் தம் நுதுஸெஸுயமுணாயிகது ||
 அரு || சுஸிநெஹ நெஹஸாநெ ஸிவமுமாலியம் வ
 ரது | தடாகஸேவி ததீஸா நுதுநெ நுதுநீஸா:
 அரு || தஸிநெஹ தடாகெ யொ நிதம் ஸாக்ஷா
 விஜாநா: | நுதுஸா நுதுஸாநாஸம்வாநெநுதுயா
 ஸஹ || அரு || சுஸெது தாஸஹஸுது நெதுரோது
 நுதுஸா: | ஜெதி ஸீதிஸம்யுக: ப்ரவிரெஸா
 வி ஸுதுதெ || அரு || குதிதெ நெஸெஸம்யுகெ
 பவதுணாநுதுதிநெ தயா | தடாகெஸுதிஸா:
 ஸாக்ஷா ப்ரவிரெஸாவி ஸுதுதெ || அரு || குதிதெ
 நுதுஸம் ப்ராஸெ தடாகெஸுதிஸுதுஷாநெய | ஸா
 வா நுதுஸா நெஹாஸாஸெ: ப்ரவிரெஸாவி ஸுது
 த || அரு || குதிதெ தீஸம்யுகம் ப்ராஸெ தடாகெ
 விநஹதரெ | சுஸெதுஷாநாநா: ஸாக்ஷா ப்ரவிரெ
 ஸாவி ஸுதுதெ || அரு || குதுஸெது வது

டுஸ்யா^{ம்} க்ருஷ்வகெஷ^ஸ ஸரோஹித^{ம்} । தடாகெ^ஸவ்வி
 னா^{ம்} ஸாக்ஷா^{ம்} ப்ருவிநெ^ஸரவி^{ம்} சே^ஸயு^ஸதெ ॥ ௧௪ ॥
 ப்ரா^ஸவண்யா^{ம்} வளண^ஸபூ^ஸஸ்யா^ஸதா^ஸ தடாகெ^ஸவ்விந^ஸ
 ரோ^ஸஹித^{ம்} । ஸாக்ஷா^{ம்} த^ஸவாதகெ^ஸஷ^ஸநெ^ஸவ^ஸபூ^ஸ
 விநெ^ஸரவி^{ம்} சே^ஸயு^ஸதெ ॥ ௧௫ ॥ கந்ய^ஸகாயா^ஸஸி^ஸதெ^ஸ
 யாகெ^ஸபூ^ஸ ஜ^ஸநெ^ஸஷ^ஸபூ^ஸயாக^ஸபூ^ஸவாரகெ^ஸ । நர^ஸ ஸாக்ஷா^{ம்}
 தடாகெ^ஸவ்விந^ஸ ப்ருவிநெ^ஸரவி^{ம்} சே^ஸயு^ஸதெ ॥ ௧௬ ॥
 சூ^ஸதி^ஸதெ^ஸய^ஸ த^ஸயா^ஸம் ப்ரா^ஸபெ^ஸஹ^ஸம^ஸநக்ஷ^ஸத்ரு^ஸகெ^ஸ நர^ஸ ।
 ப்ரா^ஸத^ஸஸாக்ஷா^{ம்} தடாகெ^ஸவ்விந^ஸப்ருவிநெ^ஸரவி^{ம்} சே^ஸ
 யு^ஸதெ ॥ ௧௭ ॥ சூ^ஸதி^ஸதெ^ஸ ய^ஸஸ்ரீ^ஸக^ஸம் ப்ரா^ஸபெ^ஸ வாவ^ஸ
 கஸ்ய^ஸ தி^ஸநெ^ஸ நர^ஸ । ப்ரா^ஸத^ஸஸாக்ஷா^{ம்} தடாகெ^ஸவ்விந^ஸ
 ப்ருவிநெ^ஸரவி^{ம்} சே^ஸயு^ஸதெ ॥ ௧௮ ॥ சூ^ஸதி^ஸதெ^ஸ யாவ^ஸ
 ஸ^ஸய^ஸய^ஸகெ^ஸ நெ^ஸள^ஸபூ^ஸநக்ஷ^ஸத்ரு^ஸகெ^ஸநர^ஸ । ஸா^ஸந^ஸக்ஷ^ஸகா^ஸ
 தடாகெ^ஸவ்விந^ஸ ப்ருவிநெ^ஸரவி^{ம்} சே^ஸயு^ஸதெ ॥ ௧௯ ॥
 சூ^ஸதி^ஸதெ^ஸ கி^ஸகா^ஸம் ப்ரா^ஸபெ^ஸ வ^ஸஷ^ஸபூ^ஸயாக^ஸபூ^ஸவா^ஸ
 ரகெ^ஸ । நர^ஸஸாக்ஷா^{ம்} தடாகெ^ஸவ்விந^ஸப்ருவிநெ^ஸரவி^{ம்}
 சே^ஸயு^ஸதெ ॥ ௨௦ ॥ ரோ^ஸவ^ஸரோ^ஸஸி^ஸ கி^ஸவ^ஸகெ^ஸபூ^ஸத^ஸ 'தடா^ஸ
 கெ^ஸவ்வி^ஸர^ஸஹ^ஸத^ஸரெ^ஸ । ஸா^ஸந^ஸக்ஷ^ஸகா^ஸ கி^ஸஹா^ஸவா^ஸநெ^ஸவ^ஸ
 ப்ருவிநெ^ஸரவி^{ம்} சே^ஸயு^ஸதெ ॥ ௨௧ ॥ மா^ஸய^ஸநெ^ஸவொ^ஸ

தரெ சிதபு ஸ்டாகெகவிநுசெதரெ | ஸாநம் சூ
 க்வாசெமாவாடுவெ: பூலிடுகெரவிசெயுடுதெகெ
 சுநெந ஸடிஸம் ஸாநம் நாவி டெகாகுடுயெவ்வி
 சுடுகெவ வதபுரெநஸம் செயுடுதெ ஹவ்வாநாசு ||
 1க0௩ || சுடு வ ஹலிசாநம் நிதபுரென் வெயம் டிசாதி
 ய: | ஸவபுவாவலிநிடுகெ: ஸ யாதி வராரம் ௨
 திடு || ௧௦௪ || மூஹம்வா சிகாந்வாவி பூடிக்கா
 டெகெவ யெயிடுதெ | ஸவபுவாவலிநிடுகெ: ஸங்க
 ரம் யாதி சாநவ: || ௧௦௫ || ஸாநடுதெசுவாரா ஸம்
 ஹ: ஸவபுடிசாடிநிவடுதெ | நிடுடுசெ ஸவபு
 னாடுநாந் கெவலம் கரூணாவலாசு || ௧௦௬ || சுநெ
 ககொடினி: சுடுபுராஜிடுனி: வுணுராஸினி: |
 ஸாநடுதெநநுஷாணாந் வியடுதெதெதெசொஹ
 திடு || ௧௦௭ || ஸவபுசெகெதிசொஹநம் சியா வாவ
 ராஸிலிநிவதெகெ நுணாடி | ஸாநடுதெ டிசெசொ
 ஹநம் ஸடி ஸெவநீயசெவிடுகெவஸம் ஜெனாநி: || ௧௦௮ ||
 உதி ஸ்ரீஸாந் வாராணெ ஸடுதெஸம்ஹிதாயாந்
 வதெயெடு யஜெடுகெவ்வெவெனெ வாவ
 ஸாஜெவாயகெநநாசெதி வகாஸிடுசொடியாய: |

இந்தப் புத்தகம் கிடைசுமீட்டம்,

அருணாசல சாஸ்திரிகள்,

நெல்லிச்சேரி,

அய்யம்பேட்டை போஸ்ட்

ஸ்ரீ ஸிவாஜ்யம் நம: ||

பஞ்சகோசத்தைப் பகுத்தறிதல்

மோக்ஷயோகம்.

(ஸ்ரீ சிவகீதையில் 14, 16-வது அத்தியாயம்)

பாகபத யோகமுறை.

(பாரதம் அநுசாஸனபர்வம்.)

இவை

ஹக்ஜெநாவகாராய

நநிஜீஜ்ஜுராஜிவாஸவெந

சுரணா உருபா ஹிணா

கூஜெவொணஸு

ஸ்ரீ கொஜஹாஜா உஜ்ஜாமெ

ஸம்ஜெஜ்ஜு புகாஸித: ||

1924.

லிசு]

[அண 5

ணெய்யுஞ்ஞெஹை தந்ஞெதுதாடி || ௧ || ஜநவா
 யிஜராஜேது நிஞ்ஞெயெ வதஞ்ஞெதுதாடி || ௨ || சூ
 வுஜிரஹஜாநா துஜாவிநெவஹீயதெ || ௩ || சூ
 ந ஜாயதெ நிதெது நிபதெவா கயஹந || ௪ || ஸஜா
 யதெதுவி விபரிணதெ வயதெதுவி || ௫ || அ
 கதெது நஸுதெதுதெ ஷுஜாவா வவுஷுஸு
 தாடி || ௬ || துதெநா நவிகாரிகம் வடஸுநஹஸொய
 யா || ௭ || ஸவரோதா வவுஸுஸாதி ஸஹிதெய
 துயா || ௮ || ஜெஷாநிகுதிவஹைஜாஹ கொஸா பூ
 ணெயெயா ஹவெது || ௯ || வதஞ்ஞெதுதாநிதொஜெஹ
 வஹு பூணாதிவாயுஹி || ௧௦ || கருதுதிநெயஸரோ
 யாஹுநாதிநிபாது || ௧௧ || சுதுதிவாஸாவ
 ராஹுதொ நாயரோதா யதொ ஜய || ௧௨ || விஞ்ஞெவ
 சூதா யெநெவ ஸுஜெஹிவிவஸுதி || ௧௩ || சூ
 நெதுவஹி வாரஸுஹ நிநெதுவஸுவநீயி || ௧௪ ||
 நதஜஸாதி கிநெஹததஜுதஸாதி கிஹந || ௧௫ ||
 தது பூணெயெ கொஸெ கொஸொதெஸுவி
 நொயி || ௧௬ || ஸஸுஹவிகுதாநா வுஜிநிபஸரோ

யுதம் || ௧௪ || கூரீ: நெய்யுய்யா நொஹொ ரொ
ஹொ ரொதயுடுவெவ || ௧௫ || சிதெய்யுரிஷயெய்யா ௧௬
தெய்யாடிபாவிவா || ௧௬ || சிதெய்யுய்யா கொஸய்யு
ய்யா வனதய்யுததத || ௧௭ || யாகடுவிஷயாவா
வெய்யுய்யாடிபாவிவா || ௧௮ || லாதய்யுய்யா
ய்யுய்யாடிபாவிவா || ௧௯ || லாதய்யுய்யா
ய்யுய்யாடிபாவிவா || ௨௦ || லாதய்யுய்யா
ய்யுய்யாடிபாவிவா || ௨௧ || லாதய்யுய்யா
ய்யுய்யாடிபாவிவா || ௨௨ || லாதய்யுய்யா
ய்யுய்யாடிபாவிவா || ௨௩ || லாதய்யுய்யா
ய்யுய்யாடிபாவிவா || ௨௪ || லாதய்யுய்யா
ய்யுய்யாடிபாவிவா || ௨௫ || லாதய்யுய்யா
ய்யுய்யாடிபாவிவா || ௨௬ || லாதய்யுய்யா
ய்யுய்யாடிபாவிவா || ௨௭ || லாதய்யுய்யா
ய்யுய்யாடிபாவிவா || ௨௮ || லாதய்யுய்யா
ய்யுய்யாடிபாவிவா || ௨௯ || லாதய்யுய்யா
ய்யுய்யாடிபாவிவா || ௩௦ || லாதய்யுய்யா

வம் விஜயநீரங்கு || ௨௨ || ஊதவிஜயநீரந்தம் த
 வாய்விணவடிதம் | வரவராயுலையாமா தா
 கதினெதநயஸம்யுதடி || ௨௩ || ததாநநீயம் கொ
 சொ மொக்துக்ஷம் பூதிவடிதெ | விடிா கடும
 மாதீநாம் மொக்துமாரி துலஸ்யுதம் | யதாயு
 ஸம் விமாரெயெஷஸஸுராவெண திஷதி || ௨௪ ||
 சவிடிாரி துலம்யுக்ஷஸாக்ஷி தாஜாயதெ ததா ||
 டிஷ்டாண்குரணாதீநாமிநுமெதெஸ்யுதெநவி |
 சுதொநயம் குரணாயுலா டியுலாகெந தாத
 நம் || ௨௫ || மொக்துக்ஷம் ஸாக்ஷிதாதெதி தெய
 நெஸ்யாவவடிதெ | சூதவஸூவி ததாயா தக்
 பூகாஸெ விராஜதெ || ௨௬ || ஊகொ மொஜயிதா
 தது மெதெநயம் கடுணம் மமடி | கெததுஜெ
 ரயினம் விஜி யநீரம் நயநெவதம் || ௨௭ || வுஜி
 ணு ஸாரயிம் விஜி பூபூமணம் தநஸ்யா | மஜி
 யாணி மயாநிவி விஷயாஸெஷுமொவரா || ௨௮ ||
 மஜி யெயெதெலா யுக்ஷம் மொக்தாரம் விஜிபு
 ருஷடி | ஊவம் ஸாந்யாதிபுக்ஷஸுணுவாஸெய

ஸஹா அஜி || ௩௦ || உஹாபெரூபாபெரூபகரேகம் ய
 ஸெயவ கடிதீதரோ || வஹாநி ததஃபஸாஸுதெ
 ஸாரஸுதஸீ || ௩௧ || தஸெயவ வஹுகொஸெஷ-
 ரேநஸுக்ராயநு சூராக் | தெஷாஸ்யெ ததஸா
 ராரேதாநஸி விநிதி || ௩௨ || ஸவஸுநஸராயா
 ஸயதொ ரேநஸி அஜி | சுய புவதப்யெவித ஹி
 ராகாரெ வரா ததி || ௩௩ || ததொ ரேந் பூமி
 ஹாதி வரா தாமஹி கெவயு || யதஃபெஸு
 ராஹிஸுவிதாஹி தமொயா || ௩௪ || ராரி-
 ஹவநு ஸுவணெநெவ புவதபிநெ ஜநா சுய ||
 வெஹாஸுயபுஸவஹாயநஸுதவாநி || ௩௫ ||
 ஸுணெநாவி தயா தாம ஜாநதெநெவகெவ
 ம | ஜாகாவி ரேநுதெ ரிபூ கிரேத தவராயா ||
 ஸிவஃ— ஸவஸிவ ரேஹாவொஹொ நாசு காயபா
 விவாரணா | ஷெவீஹெஷா முணயீ ரே ராயா
 ஸுரதயா || ௩௬ || ராரெவ யெ புவதபிநெ ரா
 யாரேதா தாநி தெ | சுஹாஸுயரேஹாவொஹொ
 ரே ஸுவாவிவஜிதா || ௩௭ || ஹம் காரியரோநாஸெ

[illegible]

ஐதி வனுகொழுவெகயொதொ நரி

உதாஹரணம் ॥

சிவகீதை.

14-வது அத்தியாயம்.

பஞ்சகோசத்தைப் பகுத்தறிதல்.

இராமன் கூறுகின்றார் :—“ ஓ, பகவானே! ஸச் சிதநந்தரூபியும், அவயவமில்லாததும், தொழிலற்றதும், அபைதியுள்ளதும், பற்றுதலற்றதும், மனோவாக்குக் செட்டாததும், பாவில் நெய்ப்போல்எங்கும் நிறைந்ததும், ஆகம்ஞானம், தவம் என்பவைகளைத் தன்னை அறிய மூலகாரணமாயுடையதும், உபதிஷத்துக்களின் பரமதாத்திரியமும், மூர்த்தியற்றதும், சருவபூதங்களுக்கு ஆதமாவும், காரணத்திற்குக் காரணமும், கண்ணுக்குப் புலப்படாததும், கிரகிக்க முடியாததமாகிய உமது ரூபமானது எவ்வாறு அறியமுடியும்? அவ்விஷயத்தில் உபாயமறியாமல் மிகக் வருந்துகின்றேன், அதைக்கூற வேண்டும்” என, ஸ்ரீ சிவபிரான் சொல்வாராயினர் :—“ மகா புஜபரக்கிரமீமுடைய இராமா! அதன் உபாயத்தை யுரைக்கின்றேன் கேள். சித்தத்தை நிலைநிறுத்தி ஸகுணே

பாலனைகளால் *ஸ்தூலாருந்ததி நியாயமாய்ச் சுத்த பிரஹ்மத்தினிடத்துச் சித்தத்தைப் பிரவர்த்திக்கச் செய்யவேண்டும்.

பிராணிகளுக்கு, நான் என்று எண்ணுவதற்குக் காரணமான அளிக்கியா அசங்காரத்தால், ஜன்மம் வியாதி, ஜரை, மிருத்தியுவுக்கெல்லாம் இருப்பிடமும், அன்னமய பிண்டமூமான இந்த ஸ்தூலதேகத்திற், ஆத்துமபுத்தியானது ஒருபோதும் அகலாமல் உருகியாயிருக்கின்றது. ஆத்துமாவோ நித்தியமானதால் ஒருப்பாடும் இறப்பதுமில்லை, பிறப்பதுமில்லை.

* ஸ்தூலாருந்ததி நியாயமாவது:—உருவீர்சிறிய அருந்ததி நகூத்திரமானது மற்ற நகூத்திரங்களைப்போல் குறிப்பாய்க் காட்டமுடியாததால் பக்கத்தில் பிரகாசிக்கும் பெரிப நகூத்திரங்களே அடையாளமாகக் காட்டி, பிறகு, அதிலும் சிறிய நகூத்திரத்தைக் காட்டி, பிறகு மிக நுட்பமாய்ப் பிரகாசிக்கும் அருந்ததி நகூத்திரத்தைகடைசியாய்க் காட்டுவது போல் நிற்குண பிரஹ்மரூபத்தில் முதலில் சித்தத்தைப் பதிப்பது அசாத்தியமானதால் உபநிஸித்தமானபிரஹ்மத்தினிடத்தில் முதலில் அச்சித்தத்தைக் காட்டிகடைசியாய் நிற்குண பிரஹ்மத்தினிடத்தில் கொண்டுவரவேண்டுமென்பதாம்.

உண்டாகிறது, இருக்கிறது, மாறுபடுகிறது, அதிகரிக்கிறது, குறைகிறது, நாசமடைகிறது என்னும் ஆறு பதார்த்தவிகாரங்களும் சரீரத்திற்கே உள்ளனவாம். ஆத்துமாவோ கடாகாசம்போல் விகாரமற்றதென்று இவ்விதமாய் வித்துவான்கள் ஆத்துமாவை இந்த ஸ்தூலசரீரத்தினின்று பிரித்து அறியவேண்டும்.

குகையில் உருக்கிவிடப்பட்ட தங்கம்போல் பிராணமயகோசம் இவ்வன்னமயமான கோசத்திற்கும் உள்ளாயும், தேகத்திற்கோர் கட்டாயம் பிராணதவாயுக்களோடும் கருமேந்திரியங்களோடும் கூடினதாய் அசைதல் முகவிய சகல தொழில்களையுடையதாயும் இருக்கின்றது. இப்பிராணமய கோசமானது பசி தாகங்களால் வருத்தப்பட்டும் ஜடரூபமாய் மிருப்பதால் அதுஆத்மாவன்று. ஏனெனில், ஆத்துமாவானது அந்தப்பிராணமய கோசத்தையும் பிரகாசப்படுத்துகிறதாயும், இக்கோசங்கள் அனுபவிக்கவேண்டிய யாதொரு துக்கத்துக்கும் பாத்தியப்படாததாயும், சித்ரூபியாயும், பற்றற்றதாயும், பேரின்பக்கடலுமாய்மிருக்கின்றது.

அப்பிராணமயகோசத்திற்கும் உள்ளாக சங்கற்ப விசர்ப ரூபமும், ஞானேந்திரியங்களோடு கூடினதமான மனோமயகோச மிருக்கின்றது. காமம், குரோதம், லோபம், மோகம், மதம், மாத்ஸரியம் என்னும் ஆறுபகைவர்க்கங்களும், சரீர புத்திரகளைத் திராதிக்களில் நான் எனது என்ற அகங்காரம், இச்சைமுதலானதும் மனோமய கோசத்தின் தருமங்களாம்.

அம்மனோமயகோசத்தின் உள்ளாக விஜ்ஞானமயகோசமிருக்கின்றது. வேத சாஸ்திரங்களால் நிச்சயிக்கப்பட்ட இகபர கருமவிஷய புத்தியானது ஞானேந்திரியங்களோடு கூடி விஜ்ஞானமயகோசத்தை ஆசிரயித்துக் கொண்டிருக்கிறது. இந்தக்கோசந்தான் கருத்திருத்தவ அபிமானமுள்ளதும், நான் என்னும் சொல்லுக்கு விஷயமூமாயிருக்கின்றது. சைதன்னிய பிரதிபிம்பமுள்ள இக்கோசந்தான் இகலோக பரலோக கதியை அடைகின்றது. *இதுவே

பிராணமய, மனோமய விஜ்ஞானமய கோசங்கள் மூன்றும் இவ்வக சரீரத்தின் அவயவங்களாயினும் அச்சரீ

வியவகரிக்கப்படும் ஜீவனெனப்படும்.

ஆகாயம் முதலிய பஞ்சபூதங்களின் ஸத்துவ பாகங்களிலிருந்து ஞானேந்திரியங்கள் உண்டாகின்றன. அவற்றுள், ஆகாயத்தினின்று சுரோத்திரமும் பூமியினின்று கிராணமும், அப்புவினிருந்து ஜிஹ்வையும், தேயுவினிருந்து சக்ஷுஸும், வாயுவினிருந்து துவக்கு முண்டாகின்றன. இதனற்றான் அவைகள் பெளதிகங்களைப்படும். ஆகாயமுதலிய பஞ்சபூதங்களின் ஸத்துவாம்சங்களின் சமுதாயத்தால் புத்தியும் மனமும் உண்டாகின்றன. நிச்சயரூபமான

ரத்திற்குக் கிரியாசக்தி ஞானசக்தி என்று இரண்டு சக்திகளிருப்பதால் கிரியாசக்தியைப் பிரதானமாயுன்னது பிராணமய கோசமென்றும், ஸத்வ குணத்தின் காரியமான ஞானசக்தியில் தமோ குணம் கலந்த பாகமானது மனோமய கோசமென்றும், ரஜோ குணம் கலந்த பாகமானது விஜ்ஞானமய கோசமென்றும் பகுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மேலும், மனம் புத்தி இரண்டும் அந்தக்கரண விருத்தியாயிருந்தாலும், கரணமாகும்போது மனோமய கோசமென்றும், கருத்தாவாகும்போது விஜ்ஞானமய கோசமென்றும் வியவகரிக்கப்படும்.

விருத்தியே புத்தியெனப்படும். வாக்குபாணி, பா
தம், பாயிறு, உபஸ்தம் என்னும் கருமேந்திரியங்
கள், ஆகாயமுதவியபஞ்சபூதங்களின் ரஜோகுணம
சங்களிலிருந்து முறையே தனித்தனிபாடிண்டா
கின்றன. ரஜோகுணசமுதாயத்திலிருந்து பிராணன்
முதவிய ஐந்து வாயுக்களுண்டாகின்றன. இவ்வாறு
இப்பதினேழு அவயவங்களோடு கூடினது இலிங்க
சரீரமெனப்படும். பழுக்கக்காய்ச்சின இரும்புகோள
மானது நெறுப்பென்றும், ஆரும்பென்றும் தனித்
தனியாய் பகுக்கப்படாத நிலையிலிருப்பது போல்
இந்த இலிங்கசரீரமானது பாஸ்பா அகதி பாஸவசத்
தால் சாக்ஷிசைதன்னியத்தோடு கூடியிருப்பது ஆன
ந்தமயகோசமாகும். இந்தக்கோசந்தான் வித்திரா
பலம், கருமபலம் முதலியவைகளை இகபரங்களிலனு
பவிக்கிறதாகும். எந்தக்காலத்தில் ஆத்துமாவானது
அத்தியாஸத்தை விட்டு அனிக்தியாமாதிரக்தோடு
கூடினதாய் நிஜஸ்வரூபத்தோடு தனித்திருக்கிறதோ
அப்படிப்பட்ட சுழுப்தி முதலான காலத்தில் சாக்ஷி
சைதன்னியமென்று சொல்லப்படும். அது தான்
அந்தக்கரணதிகளுக்கும் அனுபூதிஸ்மிருதி (நினைவு)
களுக்கும் சாக்ஷியாக இருக்கிறது. ஆகையால் ஆத்து

வாய்க்கு அந்தக்கரணத்தியாஸத்தாலும், அதில்லா
 மமபாஹம், போக்தா, சாஷிமென்னும் இருவித
 சிலைமயமாய்க்குந்தமாகும். ஆத்துமப்பிரகாசத்திற்றான்
 சிதிலமும்(போக்தா), வெய்யிலுப(சாஷிசைதன்னியம்)
 பிரகாசிக்கும். அவற்றன் ஒன்று கரும பலத்தை
 அனுபவிக்குந் படி செய்கிறதும், மற்றொன்று கரும
 பலத்தை அனுபவிக்கிறதமாக இருக்கிறது.

ஓ, இராமா ! சேஷத்தொல்குளை இரகி (இரகத்
 தின் எஜமானன்) பாகவும், சரீரத்தை இரதமாகவும்,
 புத்தியை சாரதியாகவும், மனதைக் கடிவானமாகவும்,
 இந்திரியங்களைக் கருநைகனாகவும், இந்திரியம் மனம்
 என்பவைகளோடு கூடின புருஷனைப் போக்தாவாக
 வும் அறி. இவ்விதம் சமதமாகிக்ளைடு கூடினவ
 றை எப்போதும் உபாதிக்கின்ற பிராமணன், வாழை
 மாத்தின் பட்டைகளை ஒவ்வொன்றுபுலித்து அதன்
 பின் உத்தமமான ஸாரமாயுள்ள தண்டை எடுப்பது
 போல் பஞ்சகோசங்களிலும் மனதைச் செலுத்தி
 ஒவ்வொன்றையும் சிறந்து பரிசோதித்து அதைத் துமா
 வானவைகளை எல்லாம் ஒன்றொன்றுய்த் தள்ளிக்கடை
 சி யாய்எல்லாவற்றிற்கும் சாரமாயுள்ள ஆத்துமபதார்

த்தத்தை அடைகின்றான். இவ்வாறு மனத்தை அடக்க நிலைநிறுத்தி கடைசியாக உருவமில்லாத பரமாத்ருமாவின்னிடத்தில் செலுத்த வேண்டும். பிறகு மனதானது பார்க்கமுடியாததும், கிரகிக்க முடியாததும், பெரிது சிறிதென்னும் அளவற்றதும் வாக்குக்கெட்டாததுமான கேவல பரமாத்ருமாவை பற்றுகிறது” என, இராமர் வினவுகின்றார்:— ஒ, பரமசிவ! ஏன் வேதாந்தார்த்தத்தைச் சிவவணஞ் செய்ய எல்லாரும் எத்தனப்பட்டவிலை? அப்படிச் சிலர் சிவவணஞ்செய்து வேதசாஸ்திரார்த்த ஸம்பன்னர்களாய் உண்மை பேசுகிறவர்களாயிருந்தும் ஏன் ஆத்துமாவை அறியவேயில்லை?” என, ஸ்ரீ சிவபெருமான் சொல்லுகின்றார்:—ஒ, மகாபாகுவான இராமா! ஸத்வ ரஜஸ் தமோகுணமாகிய எனதுமாயையானது ஒருவராலும் தாண்டமுடியாதது. என்னையேவர்கள் கெதியாகநாடுகிறார்களோ அவர்கள்தான் என் மாயைத் தாண்டுகிறார்கள். பக்திசிரத்தை இல்லாதவர்களாய் இஹபரபலனை விரும்புகிறவர்களுக்கு அழியும்படியானதும், அற்பமும், தன்னினிட உயர்ந்தது இருக்கப் பெற்றதுமான கருமபலனுண்டாகும். அதை அறி

ராமல் எந்த மானிடக்கேடர்கள் கருமங்களைச் செய்
 ன்றார்களோ அவர்கள் அடிக்கடி மிருத்தியுயின்
 ராயில் அகப்பட்டுக்கொண்டு மாதாவின் கருப்பத்
 தில் ஜனிப்பார்கள். பற்பல யோனிகளில் ஜனித்த
 பாரேனும் ஓர் பிராணிக்குக் கோடிஜன்மத்தில் சம்
 ராதிக்கப்பட்ட புண்ணியங்களால் என்னிடத்தில்
 பக்தியுண்டாகிறது. எனது பக்தனான அவனே
 ரத்தையோடு கடினவனாகி ஞானத்தை அடைகிற
 னெயொழிய வேறு கருமங்களைச் சதகோடி ஜன்மங்
 ள் செய்திடினும் அடையான். ஆனதால் ஓ ராமா!
 ல்லாவற்றையும்விட்டு என்னிடத்தில் பக்திபண்ணு
 சகல கருமங்களைமொழித்து என்னை ஒருவனையே
 ரணமாக அடை, யான உன்னைச் சகல பாபங்களி
 றின்று விடுவிப்பேன் துக்கப்படாதே. நீ எது செய்
 ன்றாயோ, எதைப்புகிக்குன்றாயோ, எதைஆழமுதி
 ர்சய்கின்றாயோ, எதைக் கொடுக்கின்றாயோ, யாது
 வஞ் செய்கின்றாயோ அவை யனைத்தையும் எனக்
 க அர்ப்பணஞ்செய். ஓ, இராமா! என்னிஷயத்தில்
 ிதைவிட வேறு உயர்ந்த பக்திகிடையாது.

பதிநான்காவது அத்தியாயம்முற்றிற்று. .

உ

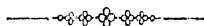
ஸிவாஹ்யம் நம: ||

ஸ்ரீவந்தாயாம் ஷொபனொரஹ்யாய: ||

ஸ்ரீராக:— ஹவநோக்ஷரோமெபாயஸ்யா ஸஜ்
மஹாஹுத: | தத்ராயிகாரிணம் ப்ரதிஹி தத்
நே ஸஸ்யொ ரிஹாநு || ௧ || ஹவாநு— ப்ர
க்ஷத்ரியவி ப்ரதிபூ: ஸ்ரீயஸா த்ராயிகாரிண:

16-வது அத்தியாயம். மோக்ஷபோகம்.

இராமர் வினவிகின்றார்:—“ஓ பகவானே! தேவ
ரீரால் மோக்ஷமடையும் வழி நன்றாய் எடுத்துரை
கப்பட்டது. அந்தமோக்ஷத்தை ஆடையும் ஆதிகாரி
எவ்விதமிகுக்கவேண்டும? இவ்விஷயத்தில் எனக்குச்
சந்தேகம் மிகவும் பலமாயிருப்பதால் அதைக்கூறவே
ண்டும்” என, ஸ்ரீ பகவான் மொல்லத்தொடங்குகிறார்:—
“நீ வினவிய மோக்ஷத்திற்கு பிராமமணன், க்ஷத்தி
ரியன், வைசியன், சூத்திரன் என்னும் இந்நான்கு

ஸ்ரீ ஹவாரீ மூஹஸ்யவா நுவந்தொய்வா தி
 ஜஃ || ௨ || வநஸ்யவாவநஸ்யவா யதிஃ வாஸுவ
 தவ்யுதீ | ஸ்ரீ ஹநாசு கிஜுசெந யஸ்ய மகிஸி
 வாயுதெ || ௩ || ஸவனவாசுயிகாரீ ஸ்யாநாநு
 விதஃ கயஹந | ஜவொநொ வயிரொ ரீடுகொ
 நிஸுளமஃ கரீபுவஜிபுதஃ || ௪ || சுஜெஜாவஹாலா
 மகதாஸு மடுகிராசுபாக்யாரிணஃ | விஜிதொயஸு
 வா கெஷி தெ நெவாசுயிகாரிணஃ || ௫ || யொ

வர்ணத்தாருப, ஸ்திரீகளும் அதிகாரிகளே. அதி
 லும், உபநயனமாகாதவன், பிரஹ்மசாரி, கிரஹஸ்த
 ன், வானப்பிரஸ்தன், ஸன்னியாசி, பாசுபதவிரத
 முடையவன் ஆகிய இவ்வாசிரமிகளில் எவர்களானா
 லும் அதிகாரிகளாவார்கள். வெருவாய்ச் சொல்லு
 வதாஸென்ன? எவனுக்குச் சிவார்ச்சனையில் பக்தி
 யிருக்கிறதோ அவனே இதில் அதிகாரியாவானே
 யொழிய மற்ற வேறுசித்தமுள்ளவர்கள் ஒருபொழு
 தும் இதற்கு அதிகாரியாகார்கள். மூடன் குருடன்,
 செவிடு, ஊமை, பரிசுத்தமற்றவன், கருமங்களை
 விட்டவன், அந்நியர்களை மூடர்களென்று பரிகாசிப்ப

கோம் மாரும் வாழுவதம் பூதம் செஷி நராயி
 வ । விஷும் வாஸந சூஷுத ஜநகொடிஸ
 டெநாவி || ௧ || சுநெக்ககிபுஸதொவி சிவஜூந
 விவஜிபுதம் । சிவஹகிவிஹீநஸ ஸம்ஸாராநெவ
 சூஷுதெ || ௨ || சூஸகூதம் மயஸநெந யெ க்வெவெ
 டிகககிபுனி । டிஷுஷிசோசூமயாஸெத நசூகதாவ
 யிகாரிணம் || ௩ || சுவிசூசெத (உண்காயா) ஆர
 காயாஸ் ஸீஸெஸெ வுங்யரீககெ ! டெஹாநெ

வன், பக்தியில்லாதவன், விபூதி நுகதிராஷம்
 தரித்தவர்களையும், ஆசிரமதருமமுள்ளவர்களையும்
 துவேஷிக்கிறவன் ஆகிய இவர்கள் இதில் அதிகாரி
 யாகவே மாட்டார்கள். என்னையும், குருவையும்,
 பாசபதவிரதத்தையும், விஷ்ணுவையும் துவேஷிக்கி
 றவனுக்கு எத்தனைகோடி ஜன்மங்களெடுத்தும் கரை
 யேற்றமில்லை. அனேக கருமங்களில் முயற்சியுள்ள
 வனுயிருந்தும், சிவஞானமும், சிவபக்தியுமில்லா
 விடில் அவன் சமுசாரத்தினின்று விடுபடமாட்
 டான். எவர்கள் பிரயோஜனத்தை நாடி வேதத்
 திற்குப் புறம்பான கருமங்களைச் செய்கின்றார்

தாரகம் ஸ்ரீ ஹ்ருதயமதே தீநமஸுஹாஸி || ௯ || ய
 ஸ்ரீ ஹ்ருதயம் வபாஷம் வ தீநமஸுவ ஸுஸம்யா
 தம் | விஷ்ணுதவஸு கீதிபுஸு வதீயபுமஸுஸு
 தெ || ௧௦ || விஷ்ணுதவஸு கீதிபுஸு வதீயபுமஸுஸு
 ஸுஸம்யா | நானிஷ்ணுதவஸு கீதிபுஸு வதீயபுமஸுஸு
 நயநாடிதே || ௧௧ || ஸுஸம்யா கீதிபுஸு வதீயபுமஸுஸு
 வதீயபுமஸுஸு கீதிபுஸு வதீயபுமஸுஸு
 வதீயபுமஸுஸு கீதிபுஸு வதீயபுமஸுஸு
 வதீயபுமஸுஸு கீதிபுஸு வதீயபுமஸுஸு

களோ அவர்களுக்குக் கண்கண்டபயனே யொழிய
 முக்தியில் சிறிதும் அதிகாரியாகமாட்டார்கள்.

காசி, (தண்டகை) துவாரகை, ஸ்ரீ சைலம்,
 புண்டரீகம் என்னும் சேஷத்திரங்களில் தேகவி
 யோகம் நேரிடுங்கால் எனது அனுக்கிரஹத்தால்
 பிஹ்மரூபமான தாரகமந்திரத்தை அடைகின்றான்.

எவனுடைய கைகள், கால்கள், மனம், வித்தை
 தவும், கீர்த்தி, என்பவைகள் அடக்கமுள்ளவைகளா
 யிருக்கின்றனவோ, அவன் புண்ணிய சேஷத்திர
 கீர்த்தபலனை அடைவான். பிதர் கருமங்களில்

ஐனாஸ்ரிவதாடாதி ஹாவநாகு ! யயா டாநனவொ
 வெடாய்யநஹாநுகரீபுவா || கக || ஸஹஸ்யாஸ
 னா நாமபுனி ஸவபுடா ய்யாநகரீபுணஃ ! ஜாதி
 ராபுரீஜாநி டெஸம் காலடியாவிவா || கச || சூல
 நாடீநி கரீபுணி ய்யாநம் நாவெகூதெ சூலிசு ! ம
 ஹ்லிஷந ஹாநாவிஸயாநொவாநுகரீபுணி || கரு ||
 வாதகெநாவி யுனொவா ய்யாநாடெவ வீரோயு
 தெ ! நெஹாலிகூரீநாஸொஹி பூத்யவாயொந

வேதமந்திரத்தைச் சொல்வதைத் தவிர மற்றொரு
 பொழுதும் உபநயநமாகாத பிராமணன் வேதமந்தி
 ரத்தை உச்சரிக்கக் கூடாதென்று விதிக்கப் பட்டி
 ருக்கிறது. காயத்ரீ உபதேசத்தால் இரண்டாவது
 பிறப்பை அடைவதற்கு முந்தி அவன் சூத்திரனுக்கு
 சமானமாவான். ஆனால் நாமஸங்கீர்த்தனம், தியானம்
 என்பவைகளில் எவ்ளாரும் அதிகாரிகள் தான்.
 மனிதன் சுவயம் சிவசுவுரூபமென்று பாவனை செய்
 தால் சம்சாரத்தினின்று விடுபடுகிறான். தானம்,
 தவம் வேதாத்தியயனம், மற்றகருமங்கள் என்பவை
 களெல்லாம் எப்போதும் தியானமென்ற கருமத்தின்

ஷீஷுதெ ||க௯|| ஸ்ரீஹ்ருஷ்ய யஜுஸ்ய தூயதெ
 ஹதொஹயாக் || சூஸ்யெயுவாஹயெ சொகெ க்ஷு
 த்வா 33 நாசி யஃ || க௯ || வ்யாஜெநாவி ஸ்ரோஷு
 மஸ்யாதி வரோம் மதித் || 34ஹாவாஹெவரவி
 த் யுஷெஷா ஷெஹாஹெ யஸு 35 ரோ ஸ்ரோக் || ௧௮ ||
 பஹாக்ஷந்வொஹதி ஸ்ரோகெதா நாசு ஸஸு

ஆயிரத்திலேர்பா கங்குட ஆகமாட்டா. தியான
 மானது ஒருபோதும் ஜாதி, ஆசிரமம், அங்கங்கள்,
 இடம், சமயம், ஆஸனம் முதலிய கருமங்களை அபே
 கித்காத. நடந்துகொண்டாவது, நின்று கொண்
 டாவது, கிரிந்துகொண்டாவதுபடுத்துக்கொண்டா
 வது, வேறுகாரியங்கள் செய்துகொண்டாவது,
 பாதுகையோடு கூடியிருந்தாவது தியானம் செய்த
 மாத்நிரத்தில் முக்கனாவான். இதற்குக் கிரமபங்க
 மும், தோஷமும் கிடையாது. இந்தத் தருமத்தின்
 ஓர் துளிகூட மகாபயத்தினின்று காக்கும். ஆச்ச
 ரியப்பெடும் வேளையிலாவது, பயப்பெடும் வேளையிலா
 வது, சுகப்பெடும் வேளையிலாவது, தும்பும் வேளையி
 லாவது, வேறு வியாஜயத்தினாலாவது, எனது பெ

யஃ । வி^வஸ்ரீவரீபம் பவஸு^த வஸு^த கா^த நா^தநரீ^த தநா^த
 தஸு^த கெ^தகெ^தகெ^தஷ^த தீ^தயெ^தஷ^த கி^தங்காய^தபுவா^த
 ந^தக^தஷ^தபுவா^த । ஸ^தவெ^தபு^தண^த ஸ^தவ^தபு^தஷ^தகாய^தபு^த ஸ^தகு^ததி^த
 ரு^தபு^தரா^தக^தயா^தரண^த ॥ ௨௦ ॥ யு^தகெ^தநா^தயா^தபு^தயு^த
 கெ^தத^தந^தஸ^தரி^தவ^தக^தி^தஷ^தப^ததா^த । ந^தய^தபு^தஹ^தஸ^தரீ^தய^தகெ^தநா^த

யரை யார் நினைக்கின்றானோ அவன் மேலான கதி
 பெறுவான். மகாபாபங்கள் செய்திருந்தாலும்
 பிராணாந்திய காலத்தில் எவனொருவன் என்னையா
 யாவது நினைக்கின்றானோ பஞ்சாஷ்ட மந்திரத்தை
 யாவது உச்சரிக்கின்றானோ அவன் முத்தனாவதில்
 யாதொரு சந்தேகமில்லை. எவன் தன்னையும், பிர
 பஞ்சத்தையும் சிவசுவரூபமாக நினைக்கின்றானோ
 அவனுக்குத் தீர்த்தம், கேசுத்திரம், மற்றுமுள்ள
 கிரியைகளிலாவது என்ன செய்ய வேண்டியிருக்
 கிறது.

யாவரும், எப்பொழுதும் விபூதி ருத்திராஷ்டம்
 களைத் தரிக்கவேண்டும். எவன் தகுந்தவனானாலும்
 தகாதவனானாலும், சிவபக்தியை விரும்பிக் கார்ஹ
 பத்தியாக்கினி பஸ்மத்தைப் பூசிக்கொண்டு ருத்தி

ருடூகூநுத ஸு யாருயெசு||உக|| தேவாவாடுவெ
 ரவி ஸுடுஷா ருயுதெ நாகு ஸுஸய: | சு
 டூநிசெஸவசுடூணி சுருடூதூ நகருடூதூவா||
 ஸிவநாடு ஜெவெஷு ஸு ஸவடூஷா ருயுதெ தூ
 ஸ: | சுனூகூடுதூ ருடூகூநு விவூதிஃ யா
 ருயெசுய: ||உக|| தேவாவாவாவாவாவெ
 ரவி ஸுடுஷா ஸுஸய: | ஸவடூஷா நாவஸ
 வடூதி தூநு யுகிஃசுரா: ||உச|| விவூதிஃ

ஸகூங்கூயுத தரிக்கின்றூனூ அவன் மகா பாதகங்
 கனால் மற்ற டட்டிருக்கினும் விடுபடுவானென்ப
 தில் சிறிதும் சந்தேகமில்லை. மற்ற சிவனுக்குரிய
 கருமங்களைச் செய்தாலும், செய்யாவிட்டாலும்
 எப்போதும் சிவநாமத்தை ஜபிப்பானேயாகில்
 அவன் சமுசாரத்தினின்றும் விடுபடுவான். எவனொரு
 வன் அந்தியகாலத்தில் விபூதி, ருத்திராகூங்களைத்
 கரிக்கின்றூனூ அவன் மகாபாதகம், உபபாதகங்களை
 புடைய மானிடக்கேடனாயினும் எமனூதர்கள் எவ்
 விதத்திலும் அவனிடம் நெருங்குகறதில்லை. பில்வ
 மத்தடிமண்ணை அந்திகாலத்தில் சரீரத்தில் எவன்

ஞா யஸு ஸரீராவலிவதி | சுனகாடுகுகை
 நெய் டுரீகியதெ நரஃ || ௨௫ || ஸ்ரீராரஃ—
 மமவநுவுஜிதஃ கௌகு வா கைம் பூலீடி
 லி | தசுபு டுஹி 88 ஜிஜ்ஜாலாவதடுதெ 8ஹத்
 லிஹா || ௨௬ || ஸ்ரீமமவாநு— 8பூஜா வா மொ8பெ
 நாவி மஸநா வநு நெநவாலிகதாவிடிபுரணா
 வா வாஷாரணைநாவி திரிபுதா || ௨௭ || மொஹ

பூசிக்கொள்கின்றானே அவனிடம் எமது தர்கள்
 எட்டிலிகி விடுவார்கள்” என, இராமர்:—ஓ, ஈசா !
 தம்மை எவ்விதத்தில் அரிச்சித்தால் பிரஸன்னரா
 வீர் ? அவ்விஷயத்தைக் கேட்க விருப்பமிருப்ப
 தால் அதைவனக்கு அருளவேண்டும்என, ஸ்ரீபகவான்
 கூறுகின்றார்:—

மண், கோமயம், பஸ்மம், சந்தனம், மணல்,
 கட்டை, கருங்கல், இரும்பு, ஈயம், வெண்கலம், தக
 ரம், பித்தளை, செம்பு, வெள்ளி, தங்கம், பற்பல ரத்
 தினங்கள், ரஸம், கருப்பூரம் என்பவைகளில் எதிலா
 வது பதுமையாகவாவது சிவலிங்கமாகவாவது

ந வாய ரஜேண காண்ட்யுவபுரவி^தஜெஃ । தா
 ருரௌவ்யஸுவநெண்டுவபு^ந ரநெ^நநபு^ந ரவி
 ரெயரவி ॥௨௮॥ சுயவா வாரநெடிநெவ கவபுரு
 ரெணாயவா கபு^நகா । பூதீரோஸிவ ரஜேவா ரு
 ரெவ்யுரெநெ^நக^ந கபு^நதத^ந யச^ந ॥ ௨௯ ॥ துது^ந ரோ
 வபு^நஜெயெ^நத^நஷ^ந வபு^ந கொடி^நம^நனெ^நர^நபு^ந ।
 ரு^ந ரார^நகாண்ட்யு^நரெ^நவ^நவா^நவா^நனெ^நநா^நவி
 நி^நபு^நதா ॥௩௦॥ ரு^நஹிணா^ந பூதீரோ காயபு^ந ரிவ^ந
 ர^நர^நஉ^நப^நதா । ரு^நப^ந ரி^நய^ந க^நம^நய^நபு^ந வ^ந
 ரு^நநா^நவொ^நதி^ந நெ^நத^ந ரு^நப^ந ॥௩௧॥ ரு^நபு^நவ^நபு^நக^ந

செய்து அதில் எனனைப் ஈசைச்செய்வானேயானால்
 பலன் கோடிமடங்கு அதிகமாக. எப்பொழுதும்
 சேஷமத்தை விரு^நபு^நகிற ஈரஹஸ்தாசிரமியானவன்
 மண், கட்டை, வெண்கலம், லோஹம் கல என்பவை
 களுககுள் எதனாவது பதுமைசெய்து ஈஜிப்பாரு
 யின் முறையே ஆபுன், சம்பதது, குலம், தருமம்,
 புத்திரன் என்பவைகளை அடைவான். பிலவ விரு
 க்ஷத்திலாவது, அதன் பழத்திலாவது என்னை எவன்
 ஈஜிககின்றானோ அவன் இயமையில் அளவற்ற சம்பத

தகவெனவா யொ ரோ வகுஜயதெ நரஃ । வராம்
 ஸ்ரியஜீஹ ப்ராபு ரீரெ யொகெ ரீஹீயதெ ॥ ௩௨ ॥
 ஸ்ரீவ்ருக்ஷம் ஸரோஸ்ரீத்யு யொ ரீஞ்சாநியிநா ஜ
 பெசு । வனகெந திவஸெநெவ தகவொரஸ்ரானம்
 ஹவெசு ॥ ௩௩ ॥ யஸு ஸ்ரீவ்ருக்ஷ நிக்யம் கூடம்
 கூகா வஸெஹரஃ । ஸவெபு ரீஞ்சாஃ ப்ரஸியுனி
 ஜவரோதெந கெவயு ॥ ௩௪ ॥ வவபுதாநெ நஜீ
 தீரெ ஸ்ரீவ்ருக்ஷெ ஸிவாயெ । சுநீஹோதெ
 கெஸவஸு ஸஹியள வ ஜவெதூ யம் ॥ ௩௫ ॥ நெ
 வாஸு விஹம் கூவபுனி ஞாநவா யகூநாகூஸாஃ ।

தை அனுபவித்து மறுமையில் எனது உலகில் பூஜிக்
 கப்படுவான். பில்வமாதகுடில் உட்கார்ந்து மந்திர
 ரங்களை ஜபித்து ஒரு நாளிலேயே அதன் புரச்சரண
 ங்கள் செய்தாலும், அல்லது, பில்வவனத்தில் குடி
 சைகட்டிக்கொண்டு வசித்து மந்திர ஜபம் செய்தா
 லும் ஜபித்தமாத்நிரத்திலே சகல மந்திரங்களும்
 ஸித்தியாகின்றன. மலையினுச்சி, நதிக்கரை, பில்வம
 ரத்தடி, சிவாலயம், அக்கினிஹோத்திரசாலை, விஷ்ணு
 சந்நிதி இவ்விடங்களில் ஜபம் செய்பவனுக்கு அசுர

வெநு³ திடுபா³க்ஷ³நீ³வ³பூ³வ³வ³பீ³ணி³ | க³ஸா³ஸ³
 நெ³ ஹ³வெ³ச³ஜ³ந³ரோ³ரோ³ம³ வ³த³நி³பீ³பு³தெ³ ||ச³||
 வா³ஷா³நெ³ ட³ஃ³வ³போ³வொ³தி³ க³ா³டு³ஷ³ ந³ா³ந³ா³வி³ய³ா³
 ந³ட³ா³ந³ | வ³டு³ஷ³ ந³ிய³பீ³வ³ா³வொ³தி³ ம³டு³பீ³ள³பீ³டு³த³ா³
 ந³ லி³ய³ு³தி³ ||ச³க³|| உ³டி³ஹ³வ³ஃ³ பூ³ா³ஹ³வொ³வ³ா³ ஜ³வ³
 வ³டு³ஜ³ா³ம் ஸ³ரீ³அ³ரெ³ச³ | சு³க்ஷ³ரீ³அ³லா³வி³யி³ம் வ³டு³க்ஷ³
 ஸ³ு³ண³ஹ³வ³ஹி³தொ³ ந³ு³வ³ ||ச³உ³|| ஸ³ா³பீ³ா³ஜ³ு³
 ஸ³ு³பி³டு³க³ா³ டி³டி³ா³சு³ வ³ு³த³ு³வீ³ம் வ³ர³ா³ம் ந³ிய³ு³ | ச³ு³
 ஜ³ா³ந³ம் க³ு³ஸ³ு³நீ³ ர³ு³பூ³க்ஷ³ா³ஸ³வ³ட³க³ா³பீ³டா³ம் ||ச³ங³||

பூஜைசெய்பவன் சகல காமங்களையும் அடைவான்,
 மான் தோலில் முக்தியையும், புலித்தோலில் மோ
 க்ஷத்தையும், தர்ப்பாஸனத்தில் ஞானத்தையும், பத்
 திராஸனத்தில் ஆரோச்சியத்தையும், பாஷாணத்தில்
 துக்கத்தையும், கட்டையில் அனேக வியாதியையும்,
 வஸ்திரத்திலிருந்து பூஜை, ஜெபம் செய்தால் சம்பத்
 தையுமடைவான். பூமியிலிருந்து ஜபிப்பவனுக்கு
 மந்திரசித்தி கிடையாது.

ஜபமாலாவிதி:—ஸ்படிகமாலை ஸாம்ராஜ்யத்
 தையும், பூனைக்காச்சிமணி அளவற்ற சம்பத்தையும்

பூவாடுமென்று கூதா போலா ஸவடூகொகவஸபூதா |
 கொஷபூதா உ போலா ஸூரா லாரேக்கூர் மெமெம்
 கூதா || ௪௪ || சேனாமெமெம் கூதா போலா ஸவடூ
 விஜ்ஜாபூதாயிநீ | போணிகூரமிதா போலா நெஞ்
 றொகூஸூ வஸங்கு || ௪௫ || நீமெமெமெமெமெ
 வடூவி கூதா ஸதூமபபூதா | ஸவணடூமி
 தா போலா லூஜாநெமெமெமெமெமெ || ௪௬ || தயா
 றாஸபூயீ போலா கூநூம் யயதி காரிதாழ் | உகூ
 நாம் ஸவடூகாரோநாம் லாயிநீ வாராநெமெம் கூதா ||

தருப்பை முடிச்ச ஆத்பஞானத்தையும், ருத்திரா
 கூடம் சருவகாமங்களையும் கொடுக்கும். பவழமாலையா
 னது சகலலோகத்தையும் வசியப்படுத்தும். நெல்வி
 க்கனி மணிமலை மோகூத்தையும், முத்து மலை ச
 கல வித்தைகளையும் கொடுக்கும். நீலக்கல், பச்சை
 கற்களால் செய்யப்பட்ட ஜபமலை சத்ருக்களுக்கு
 ப்பயத்தைக் கொடுக்கும். அன்றியும் தங்கமலை
 மகேசம்பத்தையும், வெள்ளிமலை இஷ்டப்பட்ட
 சுன்னிகையையும், இராஸத்தினால் செய்யப்பட்ட மா
 லை மேற்சொல்லிய சருவ காமங்களையும் கொடுக்கும்.

சுஷோதாஸதஸூதா தகு ஸுஷோதசுரோதா
 ஸதஸுஷோதா ரோதா வஹஸுஷோதா ரோதா ||
 உதஸுஷோதா யசு ஹஸுஷோதா ஸுஷோதா ||
 சுஷோதா வஹஸுஷோதா யசு ஸுஷோதா தநிதிதா ||
 வஹஸுஷோதா யசு ஹஸுஷோதா தநிதிதா ||
 உதஸுஷோதா யசு ஹஸுஷோதா தநிதிதா ||
 யசு || 10 || வஹஸுஷோதா யசு ஹஸுஷோதா

அவற்றுள், நூற்றெட்டு கொண்டது மிகவும் உத்த
 மோத்தம மாலைமென்றும், நூறுகொண்டது உத்த
 மமென்றும், ஐம்பத்தான்கு அல்லது ஐம்
 கொண்டது மத்தியமென்றும், இருபத்தேழு அல்
 லது இருபத்தைந்து கொண்டது அகமமென்று
 முரைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. நூறு மணி மாலைநூற்
 தாலும் அகாரம் முதல் கூகாரம் வரையிலுள்ள ஐம்
 பது அகூரங்கனையும் முறையே பதிப்பித்து, மறுப
 டியும், கூகாரம் முதல் அகாரம் வரையில் தலைகீழ்
 ரிசையாகப் பதிப்பித்துக்கொள்ளவேண்டும். ஜபமா
 லையை ஒருவருக்கும் காண்டிக்காமல் வைத்து
 கொள்ளவேண்டும். எவன் வர்ணங்கள் பதிப்பிக்கப்

[illegible]

பட்ட மாண்பினால் ஜபாசெய்கின்றா஁ன அவனுக்கு ஒருமுறை ஜபமசெய்வதாலயே புரச்சரியை செய் யப்பட்டதாகவாகும்.

இடது குதிரைக் குதத்திலும், வலதுகாலே ஆண்குறியின் மேலும் வைத்துக்கொள்வது யோனி முத்திராபந்தமா. இது உத்தமமான ஆஸனமெனப்படும். எவனொருவன் யோனிமுத்திராஸனத்திலிருந்துகொண்டு மனவடக்கமுடன் மந்திரத்தை ஜபிக்கின்றானே அவனுக்குச் சகல வித்திகளுமுண்டாகும், எந்தமந்திரங்கள் வெட்டும்படியானதும், தடுக்கும்படியானதும் ஸ்தம்பனம் பண்ணும்படியானதும், விழிக்கச்செய்யும்படியானதும், மூர்ச்சைய

ஷெஷெந ஸிவஸுஜாயதெ ஸ்யழ் || ௧௦ || சுயெந
 ஸிவதீதாம் யொநீத்யுதேதாம் ஜெவதூயம் | ஸு
 ணுயாநா ஸரீருகூஸுயாநா ஸுஸாராநாநா ஸு
 ஸாயம் || ௧௧ || ஸுருதம்— வனவருநாநி ஹாஜெவஸு
 நெருவாநாநாயத | நாரி: க்யுதாயுதிராநாநரி
 நுததகெவஸம் || ௧௨ || வனவஸ்யா ஸரீருஸெந

தியயனஞ்செய்து நித்தயம் ஜபிக்கின்றானே அல்லது
கேட்கின்றானே அவன் சம்சாரத்தினின்று விடுபடுவ
தில் சிறிதும் சந்தேகமில்லை” என மொழிந்தார்.

குதபுராணிகர், 'சௌனகாதி மகரிஷிகளை நோக்கி, ஓ, முனிவர்களே! ஐதீசனாகிய ஸ்ரீ மகாதேவர் இவ்விதம் இராமருக்குத் திருவாய்மலர்ந்தருளி அந்தர்த்தானமடைந்தார். பின்பு, இராமர் தாய் கருதார்த்தனாமென்று எண்ணி அவ்வாமேயானார். இவ்வாறு சுருக்கமாக சிவகிதைசொல்லப்பட்டது. இதை எவன் சித்தத்தைப் பக்கத்தில் செலுத்தாது ஜபிக்கின்றானோ அவனுக்கு முக்தி கையிளிருக்கிறது. ஆகையால், ஓ, ரிஷிசிரேஷ்டர்களே! நீங்களும் இதைத் தினந்தவறாது உறுதியுடன் கேட்பீர்களா

ஸிவந்தா ஸரீரிதா । ஊதாம்படி பூஜெவெளிதும்
 ஸுணுபாபா ஸரீரஹிதம் ॥௧௩॥ ஊகாபூவிதொ
 யொ சிதபூஸஸ்ய சூகி கரொ வரிதா । ததஸ்ய
 ணுஹம் சூநயொ நித்யுதேதாம் ஸரீரஹிதாம் ॥௧௪॥
 ஊநாயாஸெநெவ சூகிபூவிதா நசுத்ரு ஸம்ஸயி
 காயகெஸாசீம்கெஷாஹொ யநஹாநிதபூவா தநம்
 நவீயா பூவணாஹெவ யஸாநெசுவஸ்யோவாயாசு
 ஸிவந்தாசீதொ கிக்யம் ஸுணுபூஜிவஸ்துரோகௌ

சின் அனுபாஸமாய் முக்தி அடைவீர்கள். அதில்
 சந்தேகமேயில்லை. சரீரத்திற்குச்சிரமமும், மனதிற்குக்
 குக் குழப்பமும், மனக்கிலேசமும் தனக்குக் கிடை
 யாது. எதைக் கேட்டமாத்நிரத்தில் பீடைகள் து
 லைந்து கைவல்லிய பலன் கிடைக்குமோ அவ்வித மகி
 மைபொருந்திய சிவகீதாப் பிரபந்தத்தைத் தினந்த
 வறுது கேளுங்கள்” என்று திருவாய் மலர்ந்தருள,
 ரிஷிகள்:—“ஓ, சுகமுனிவரே! இன்றுமுதல் நீரே
 எங்களுக்கு ஆசிரியர், நீரே தந்தை, நீரே குரு. ஏ
 னெனில், அவித்தைக்கடலினின்று கரையேற்றினவ

கீஷயம்— சுஷுபுஷுதி நஸு_வகுத க்வி_வராய_யய_ய:
 விதா மாரும் : | சுவிஷாயா_ய வரம் வாரம் யஸா_ய
 தாரயிதாவி நம் || ௧௭ || உதா_யகஸு_ய ஹி_யதெ_ய
 ம_யசீயா_யநு_யஹி_ய விதா | தஸா_யகுதா_யஜ_யக_ய
 தஸ_யத_யஹா_யநா_யவி நொ மாரும் : || ௧௮ || வ_ய
 ஸம்— உத_யக_யக_ய ப_யய_யஸ_யவெ_ய ஸாய_யஸ_யந_ய
 ருவா_யவிதா_ய | ஸ_யவ_யத_யஸ_யகுத_யவ_யகு_யதெ_ய ஸ_ய
 து_யஷா_ய மொ_யகீ_யத_யடி_ய || ௧௯ ||

ரன்றோ! பெற்ற தந்தையைவிட பிரஹ்ம ஞானத்தை
 க்கொடுத்த தந்தை உயர்ந்தவரன்றோ! ஆகையால்,
 ஓ, சூதமுனிவரே! உம்மைத்தவிர உண்மையில் எங்
 களுக்கு வேறுகுரு இல்லை” என்றார்கள்.

விபாஸர்:--இவ்வாறு சொல்லியபின் அவ்வெல்
 லோரும் மனக்களிப்படைந்து சூதமுனிவரைத் து
 தித்துக்கொண்டு ஸாயம் ஸந்தி உபாஸனத்திற்காக
 க்கோமதி நதிகரைக்குச் சென்றார்கள்.

உதிர்வாடி வுராணை உதாவணை ஸிவமீதா
 ஸௌவநிஷதா ஸ்ரஹிஷ்யாயாம் யொமஸாஸூ
 ஸிவராவவஸம்வாடி ஸிவமீதாயிகாரொகூ
 யொமொநாமி ஷொவஸொய்யாயஃ ॥

இவ்விதம், பாத்துமபுராணத்தில், உத்திரகண்
 டத்தில், சிவகீதை என்ற உபநிஷதத்தில், பிரஹ்ம
 வித்யயோகா சாஸ்திரத்தில் சிவகீதா திகாரமோகூ
 யோகமென்ற பதினாறாம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

உ

ஸிவாஹ்யாம் நம: ||

திஷ்யா ஸிவவிஜயாஹுநாமமுக்யநம: ||

உரோவாவ— தியக்ஷ திஷ்யமென ஸ்ரீ
வக திஷ்யாயிவ । திஷ்யாந ககாராஜஹ
திஷ்யமாயா || க || திஷ்யஜிஷ்யஸிந ஸ்ரீவ
ணைரிஸிந । நமஸெ யோகவாயெஸ யோக
வாயவாபு || உ || நெகஸாவசிவயுக்யா

பாகபதயோகமுறை.

உமை, 'முக்கண்ணரே! தேவசிரேஷ்டரே! த்ரீ
யம்பகரே! தேவர்க்கதிபதியே! திரிபுரஸம்ஹாரியே!
மன்மதன் அங்கத்தையழித்தவரே! கங்காதரரே!
தக்ஷயாகத்தைக்கெடுத்தவரே! குலபாணியே! பகை
வர்களையழிப்பவரே! உலகங்களைக்காப்பவரே! ஈசுவ
ரரே! தேவர்களுக்கும்வரமளிப்பவரே! உமக்கு நம
ஸ்காரம், சாங்கியத்தையும் யோகத்தையும்சேர்ந்த
சிறந்ததாகிய ஆத்மஞானமானது பலகளைகளுள்ளது;

ஜோதமோதமீ | சுபுதகபுலிவிஜேயம் ஸாஷு
 யொமஸிவித்யு || ௩ || ஸவதா வரிவடுஷெந ஸு
 ண்ஞா ரி ரி ஹாவித்யு | உடாநீம் ஸ்ரூதாதுரிஜாதி
 ஸாயுஜ்யம் ஸுஷுதம் விஜேயம் || ௪ || கயம் வரிவாஸு
 தெ ஸகாஸாம் வாஸுஷித்யு | சூவாஸு கீஷுஸ
 ஸெஷாம் கெந துஷெந ஸவெஷுவாநு || வணபு
 ரோநம் ஸயா ஸாக்ஷாஸு ஸ்ரீணயத்யுபிகம் ஹி ரோ ||

எல்லையில்லாதது; ஊதிக்கவும் அறிபவும் கூடாதது.
 நான்வினாவினதற்காக நீர் எனக்குத்தெரியும்படி
 சொன்னீர். பிரபுவே! இப்பொழுது உமமுடையஸா
 யுஜ்யத்தைக் கேட்கின்றபுகிறேன். மேலானவிடத்
 தினிருப்பவராகிய உமமை இந்தப்பக்தர்கள்பணி
 வது எவ்வகை? பக்தர்களின் ஆசாரம் எப்படிப்பட்டது?
 நீர் எதனால்திருப்தியடைவீர்? உம்மால்நேரில்
 சொல்லப்படுவது எனக்கு மிக்கஸந்தோஷகரமாயி
 ருக்கிறது' என்றுகேட்க, மஹேசுவார்சொல்லலானார்

‘ஓ! ஓ! என்னயுஜ்யம் ஆச்சர்யமானது’
 அதை உனக்குச்சொல்வேன். என்னைத்யானம்செய்யும்
 சிறந்தயோகிகள் என்னயுஜ்யமடைவதனால் ஸம்

ஶ்வேஸ்வர உவாசு — ஹநு தெ. சுயயிஷ்யாதீ
 ஶ்வேஸ்வர உவாசு — ஹநு தெ. சுயயிஷ்யாதீ
 ஶ்வேஸ்வர உவாசு — ஹநு தெ. சுயயிஷ்யாதீ
 ஶ்வேஸ்வர உவாசு — ஹநு தெ. சுயயிஷ்யாதீ
 ஶ்வேஸ்வர உவாசு — ஹநு தெ. சுயயிஷ்யாதீ
 ஶ்வேஸ்வர உவாசு — ஹநு தெ. சுயயிஷ்யாதீ
 ஶ்வேஸ்வர உவாசு — ஹநு தெ. சுயயிஷ்யாதீ
 ஶ்வேஸ்வர உவாசு — ஹநு தெ. சுயயிஷ்யாதீ
 ஶ்வேஸ்வர உவாசு — ஹநு தெ. சுயயிஷ்யாதீ
 ஶ்வேஸ்வர உவாசு — ஹநு தெ. சுயயிஷ்யாதீ

ஸாரத்திற்குத் திரும்பிவருவதில்லை; நான் புலப்படா
 தவன். மோக்ஷத்தைக்கருதினமுன்னோர்களும் என்
 னைச் சிந்திக்கமுடியவில்லை. சாங்கியமும் யோகமும்
 சராசரமனைத்தும் என்னால் படைக்கப்பட்டன. நான்
 பூஜிக்கத்தக்கவன். நான் ஈசுவரன். நான் அழிவில்லா
 தவன். நான் ஆதியில்லாதவன். நான் அனுக்கிரகம்
 செய்து பக்தர்களுக்குத் தேவத்தன்மையையும்
 கொடுக்கிறேன். தேவக்கூட்டங்களும் தவத்தையே
 தனமாகவுடைய முனிவர்களும் என்னை அறிவதில்லை.

திம் ஸ்வீரீ தெ || ௧ || சுமுநெழைமுதம் செழா
 ழஹம் உதம் ரொ ஸ்ரஹணாநு முஹெ | சீழ் சுதா
 னிசீதுரநுணுநு ஸகாநீய தவவநிந் || ௧௦ ||
 வுராவெழைழஹம் தயா டெவி யொமம் வாஸுவதம்
 சீஹக் | மீவநீ தம் தம தெவெவதம் சீவாஹ சீ
 சீகதிணாசு || ௧௧ || முகா ததிஷு மொகெஷு
 ஸ்ரவிதஹாவி தெந் வம் || ஐதாநீஹ சுயா
 வுமெஷா வுமெஷேகநாஸுணு || ௧௨ || சுஹம்
 வஸுவதிநுரீ சீழ் சுதா யெவ ரோநவா || ஸவெ

தேவியே! உன்னிருப்பதிற்காக என்னுடையவியத்தை உனக்குச் சொல்லுகிறேன். சிறந்தவளே! தேவியே! நான் என்னிடத்தில்பக்தியுள்ளவர்களும் பாவமற்றவர்களும் பரிசுத்தர்களுமான நான்கு ஆசிரமத்தாராகிய நான்கு பிரும்பரிஷிகளை அழைத்து அவர்களுக்குப் பாசபதமென்னும் சிறந்தயோகத்தை உரைத்தேன். அவற்றையெல்லாம் அவர்கள் எனதுதென்முகத்திலிருந்து கிரகித்துக்கொண்டனர். அவர்கள் தாம் கேட்டபிறகு அதை மூவுலகங்களிலும் நிலைநிறுத்தினர்; இப்போதும் நீ கேட்பதனால் சொல்லுவேன்; ஊக்கத்துடன் கேள். நான் பசுபதியென்று பெயருள்ளவன்

வாஸுவ தா ஜெயா ஹஸ்தி தநுருஹாஸகா
 ரக்ஷாயுஜா ஜெயாயுஜா வ வவித்ராயுஜா ஹாரிதி |
 விஜாயுஜாஹெவ ஹஸ்தாநாஹஸுஜாஸ்யாவாரா |
 தெந ஸநிஸுவயுஜாஹ் ஹஸுநா ஸுஹாரிணஃ ||
 ஜபிதா ஜேணி தாவாவி நாநாகாஸிவணிநஃ || கரு ||
 விகுதாஃ விஜயாவிஸு நயா நாநாஸுக்ஷாரிணஃ |
 ஹெக்ஷஹாஸுவயுஜா நிஸுஹாநிஷாரிஸுஹா ||

என்னிடம் பக்திவைத்து உடம்பெல்லாம்நீறணிந்த
 ருக்கும் மனிதர்களனைவரும் பாசபதாசுள்ளன்றியத்
 தக்கவர். பெண்ணரசியே! என்னிடம்பக்தியுள்ள
 வருக்கு ரக்ஷைக்காகவும் மங்களத்திற்காகவும் சுத்த
 த்திற்காகவும் அடையாளத்திற்காகவும் ஆதிகாலத்
 தில் பஸ்மத்தைக் கொடுத்தேன். அந்தப்பஸ்மத்தை
 அங்கமெல்லாமணிந்துகொண்டு ஜடையுள்ளவர்களா
 கவும் முண்டிதர்களாகவும் பலவகைக் குடுமிகளுள்ள
 வர்களாகவும் விகாராஸூபிகளாகவும் சிவந்தநிறமுள்ள
 வர்களாகவும் திகம்பரர்களாகவும் பலஉருவங்களு
 டன் பிசுஷ்யெடுத்துக்கொண்டு ஒன்றையும்கூட
 பாமலும் பொருள்சேர்க்காமலும் மண்பாத்திரத்தை
 க்கையில் எடுத்துக்கொண்டு என்னிடத்தில் பக்தியு

ஜெபாதுவமஸா ஜெபதா ஜெனியெஸி தவமஸ்யம் ।
 யாஜ்ஞா நிமிஷம் தொகம் ஜே ஹஷ்டவியபுநாஃ ॥
 ஜே வாஸாவ கஜிவ்யா யாஸாஸூஜநு தஜே ।
 ஸூக்ஷ்ம ஸவெபுஷு தொகெஷு விஜேஸஜஸா
 நி தெ ॥ ௧௩ ॥ வணவனித்யாவிபுஜதாநாம் ஜேபதா
 நானுவக்ஷிமாடி । உவாயம் வினயாஜாஸம் யெந
 ஜேமவயானி தெ ॥ ௧௪ ॥ ஸ்ராவிதம் த்ரிஷு தொ
 கெஷு ஸிவலிஜம் யேபா ஜே । தஜேஸாரொணவாதஸ்ய
 ஜேயுஜெ ஸவபுகி விநெஷு ॥ ௧௫ ॥ ஹ்ருத ஜயீதம்

டன் புத்தியைச்செலுத்தி உலகமெல்லாமதிரிந்து
 கொண்டு எனக்குச் சந்தோஷத்தை மிகவிருத்திசெ
 ய்கின்றனர். அவர்கள் சிறந்ததும் அரியதும் ஸூக்ஷ்
 மமுபாசய பாசுபதமென்னும் ஏனையாகசாஸ்தி
 ரத்தை ஆராய்ந்துகொண்டு உலகங்களிலெல்லாம்
 ஸஞ்சரிக்கின்றனர். இவ்வாறு எப்போதும் என்னைத்
 தியானம்செய்துகொண்டும் தவம்செய்துகொண்டுமி
 ருக்கும் என்பகத்தர்கள என்னைச்சீக்கிரமாக அடையும்
 உபயீயத்தை நானே தேடுகிறேன். மூன்றுஉலகங்
 களிலும் வலிங்கத்தை நான் ஸ்தாபித்திருக்கிறேன்.
 அனாதநமஸ்காரம்செய்வதினாலேயே எல்லாபாபங்க

உயர்த்து வவ்ஹுடிக்கிணாஃ । சிவலிஹுணாஃ
 ஸு கலாஹாஹுணி ஷொயஸீடி ॥ உக ॥ சுயுயா
 சிவலிஹு ஸரிதுஷாடிஹு வியெ । சிவலி
 ஹாஹுநாயாஃ து வியாநகிவி செ ஸுணு ॥ உஉ ॥
 மொகீநாநவநீதாஹாடிஹுடிஃ சிவலிஹு । ஹு
 ஸு ஹயசெயஸு யதும் ததும் ஹவெசு ॥ உஉ ॥
 வுதகிணெந யொ நிதூடிஹுடிஹு ஸிவ ஃ ॥
 ஸவமஃ ப்ராஹுயாநதெடிஹு ப்ராஹுணஸுயாநி
 மொகிணஃ ॥ உச ॥ கெவமெநாவி தொபெந

னாம் விட்டுபோம். தேவதாபூஷையும் தானமும் அத்
 யயனமும் நிரம்பினதகிணைகளே! குடினயாகங்க
 னாம் சிவலிங்கநமஸ்காரத்தின் பதினாறில் ஒருபாகத்
 திற்கும் ஈடாகாதவை. அன்புள்ளவளே! சிவலிங்கத்
 தைப்பூஜிப்பதனால் நான் சந்தோஷமடைகிறேன்.
 சிவலிங்கத்தைப்பூஜிக்கும் முறையையும் நான் சொல்
 லுகிறேன்; கேள். ஆயின்பாலினாலும் வெண்ணெயி
 னாலும் என்னிங்கத்தை அர்ச்சிப்பவனுக்கு அசுவமே
 தயாகம்செய்தபலனுண்டாகும். நெய்யினால்என்னிங்
 கத்தைப்பூஜிக்கும்மனிதன் அக்நிஹோதரம்செய்த
 பிராம்மணன் அடையும்பலனை அடைவான்' என்னிங்

ஸாவயெடிஸ்ரீவஸீ । ஸவாவி ஸவதெ வுண்ணம்
 பியம் வ ஸவதெ நாஃ॥௨௫॥ ஸவ்யதம் மும்மூமூ
 ஸரீமூவயெடிஸ்ரீவானிகெ । மொஸவஸ்ய து
 பஜஸ்ய யக்ஷஸ்ய தஃ வெசு ॥ ௨௬ ॥ யஸு மூ
 மூவூவினெந கெவகெநாவியூவயெசு।தஸ்ய
 ராகபூடாநஸ்ய யதமூ தஸ்ய தஃ வெசு ॥ ௨௭ ॥
 பஸு நாநாவிரெயஃ வுரெஷ்டேடி விஜ்ஹ் ஸரீ
 வுயெசு । ஸ ஹி யெநுஸஹஸ்யஸ்ய ததஸ்ய

நத்திற்குச் சுத்தஜலத்தினால் அபிஷேகம்செய்யும்
 மனிதனும் புண்ணிபத்தையும் என் அனுக்கிரகத்தை
 புழைடைவான். என்ஸமீபத்தில் நெய்யினாலும் குங்கி
 லியத்தினாலும் நன்றாகநூபம்போடுகின்றவனுக்குக்
 கோஸவமென்னும்யாகத்தின்பலனுண்டாகும். வெ
 றங்குங்கிலியக்கட்டியினால் நூபம்போடுகிறவனுக்
 கும் ஸ்வர்ணதானத்தின்பலனுண்டாகும். பலவகை
 ப்புஷ்பங்களினால் என்லிங்கத்தை அர்ச்சிப்பவன்
 ஆபிரம்கோதானங்களின் பலனை அடைவான். தே
 சாந்தரம்போய்ச் சிவலிங்கத்தைப் பூஜிப்பவனைவிட
 மேலாகஎன்பிரியத்தைச்செய்தவன் மனிதர்களில்லை
 இப்படிப் பலவகைத்திரனியங்களால் சிவலிங்கத்தை

விசெஷத் || ௨௨ || மஹா வா யதி வா ஸாகம் வு
 ப்ரவா யதிவா ஜயது | உத்ர ஸாஸ்திரீணயெஷ்வி ஹ
 செக்ஷேஷு தரோநஸெ || ௨௩ || சீரோவி வரித
 ஷு ஸு நாவி நொகெஷு ஷுயுஷு | தஸாதெ
 ஸதத் ஹக்ஷா சீரெவாஹுஷுயுஷு || ௨௪ ||
 ஷுக்ஷா நவிநஸுனி ஷுக்ஷா வீதகஷுஷா || ஷுக்ஷா
 ஷுயுஷு நொகெஷு வுஜநீயா விசெஷத் || ௨௫ ||
 வெஷிணு யெ சீத்யா ஷுக்ஷதெஷிணு வா |
 பாநிதெநாகம் வொரஜிஷு சூதுஸதெரவி ||
 ஸததெ ஸவதுரோவூரத் யொம் வாஸுவத்

முண்டாக்கும். நான்ஸந்தோஷமடைந்தால் உலகங்
 ளில் கிடைக்காதது ஒன்றுமில்லை. அதனாலேதான்,
 அந்தப்பக்தர்கள் எப்போதும் என்னையே பூஜிக்கின்
 றனர், என்பக்தர்கள்கெடார். என்பக்தர்கள் பாப
 மற்றவர். என்பக்தர்கள் எல்லாலோகங்களிலும் மிக்
 பூஜைக்குரியவர். என்னைப்பகைப்பவரும் என்பக்
 தரைப்பகைப்பவருமானமனிதர்கள் நூற்றுக்கணக்
 கானயாகங்களைச் செய்தாலும் கொடியநாகத்திற்கு
 துப் போவார். இந்தப்பாசுபதமென்னும்சிற்றந்த

சிவசு | சிவசெகரிபுநுசெகரிபுவி ஸ்ராவ்ய ரிசு
 ஷிநெ ஷிநெ || ௩௭ || ஸுணுயாடி: வடுவாழல்
 சிவசு யசிபுநிஸய்ய | ஸுமபு கீதிபு யநுயாநு
 ஸ வடுவத நடுராதி: || ௩௮ ||

உதி ஸ்ரீசிவாஸாரதெ சுநுஸாஸநவவபுணி
 ஷாநயசிவவபுணி வடுவிஸத்யுயிக
 விஸததடுவாழ்யாய: ||

யோகத்தை முழுதும் உனக்குச் சொன்னேன். தே
 வியே! என்னிடத்தில்பக்தியுள்ள மனிதர்கள் இதைத்
 தினந்தோறும் கேட்கவேண்டும். இந்தஎன்தர்ம
 ஸித்தாந்தத்தைக்கேட்பவனும் படிப்பவனுமாகிய
 உத்தமமனிதன் ஸ்வர்க்கத்தையும் கீர்த்தியையும்
 தனதானியங்களையும் அடைவான்' என்றார்.

விற்பனைக்குத் தயாராயிருக்கும் புஸ்தகங்கள்

சுயவ்யாசிரஸு காலாதிருஷ்டாவநிஷத 0 2 (

சரிவபூமிமூலம், வ்யாபிவ்யுஜரணடி 0 2 (

எம்ஸூரவாடுஜாவிபாநம் மூலவ்யாபுரி

யதி: 0 3 0

காஸ்யாவநிஷத 0 1 (

கூர்மாவநிஷத 0 1 (

வஹிநிஷத 0 4 (

வகிவ்யதாவ்யதி: 0 3 (

தபால்காரிஜ் கோறு

கிலாசம்,

அருணாசலசாஸ்திரிகள்,

நல்லிச்சேரி,

அய்யம்பேட்டைப்போஸ்து

॥ ஒழு ॥

ஸ்ரீசிவாஸ்யாம் நம: ॥

சுயவபுஸிர உவநிஷத,
காநாநிநுஞ்சொவநிஷத ॥

ஹதஜெநாவகாராய
த

நநிஜிதமுராவாஸ்யெந
த

சுருணாவமுஸாஸிணா

ஸ்ரீகும்பவொணநமரவ
த

புந் கொஹாஜா மூஞாதுயெ

சுநிதா ॥

லிகை]

1923.

[2-அண.

இந்தப் புஸ்தகம் கிடைக்குமிடம்

அருணாசல சாஸ்திரிகள்,

நெல்லிச்சேரி,

அய்யம்பேட்டை போஸ்

தெஜோ஽ஹம் கீத்யஜுஸா^ஸரோயவபூம்^ஸமிருஸொ஽ஹம்
 சுக்ஷர^ஸதீஹம் சுக்ஷர^ஸதீஹம் ம^ஸஹொ஽ஹம்
 மொஹொ஽ஹம் சுருணொ஽ஹம் வுஷ்ணதீஹம் வ
 வித்ருதீஹம் சுமீ^ஸந^ஸதீ^ஸந^ஸ வஹி^ஸவா^ஸஸா^ஸசி
 தி^ஸஸா^ஸ திக்ஷா^ஸ சுவ^ஸஸி^ஸதம் சுநவ^ஸஸி^ஸத^ஸந^ஸ ஜொ^ஸதி^ஸநி^ஸ
 த்யஹம் வந^ஸதெ^ஸக^ஸ ஸ^ஸதெ^ஸபு^ஸத^ஸ ரோ^ஸதெ^ஸவ^ஸத^ஸ ரோ^ஸ மெ^ஸ
 தெ^ஸப^ஸ ஸ^ஸஸவ^ஸபூ^ஸநு^ஸதெ^ஸவா^ஸநு^ஸதெ^ஸப^ஸ ம^ஸஹொ^ஸதி^ஸஷ்^ஸபூ^ஸ
 ஹணா^ஸநு^ஸ ப்ரா^ஸஹ^ஸணெ^ஸந^ஸ ஹ^ஸவீ^ஸஷி^ஸ ஹ^ஸவி^ஸஷா^ஸ ம
 யு^ஸரா^ஸய^ஸஷா^ஸ ஸ^ஸத்ய^ஸ ஸ^ஸதெ^ஸந^ஸ ய^ஸதீ^ஸம்^ஸ ய^ஸதெ^ஸபூ^ஸண
 த^ஸவ^ஸய^ஸதீ^ஸ ஸெ^ஸந^ஸ தெ^ஸஜ^ஸஸா^ஸ த^ஸதொ^ஸ தெ^ஸவா^ஸ ரூ^ஸத்ய
 னாவ^ஸஸ்ய^ஸநு^ஸ தெ^ஸ தெ^ஸவா^ஸ ரூ^ஸத்ய^ஸ யூ^ஸய^ஸதீ^ஸ த^ஸதெ^ஸ
 தெ^ஸவா^ஸ ஊ^ஸத்ய^ஸத்ய^ஸவா^ஸஹ^ஸவீ^ஸஸா^ஸவ^ஸதீ^ஸ ஹ^ஸத்ய^ஸஹ^ஸ செ^ஸ

ரூ^ஸத்ய^ஸ ஹ^ஸம^ஸவா^ஸநு^ஸ ய^ஸஸ^ஸபூ^ஸஹ^ஸ ஹ^ஸதி^ஸஹ^ஸபூ^ஸவ^ஸஸா^ஸவ^ஸ
 த^ஸதெ^ஸஸெ^ஸ வெ^ஸ ந^ஸதெ^ஸந^ஸதீ^ஸ ஸீ^ஸஷ^ஸத்ய^ஸத்ய^ஸந^ஸதெ^ஸஹம்^ஸ வி^ஸத்ய^ஸ
 ரூ^ஸதி^ஸவொ^ஸதீ^ஸவ^ஸ ஹ^ஸதெ^ஸவொ^ஸரூ^ஸத்ய^ஸஹ^ஸம^ஸவா^ஸநு^ஸ ய^ஸஸ^ஸ
 வி^ஸஷா^ஸஹ^ஸபூ^ஸதி^ஸஹ^ஸபூ^ஸவ^ஸஸா^ஸவ^ஸஸெ^ஸ வெ^ஸ ந^ஸதெ^ஸந^ஸதீ^ஸ
 ஸீ^ஸஷ^ஸத்ய^ஸத்ய^ஸந^ஸதெ^ஸஹம்^ஸ வி^ஸத்ய^ஸரூ^ஸதி^ஸவொ^ஸதீ^ஸவ^ஸ ஹ^ஸதெ^ஸவொ^ஸ
 தீ^ஸஹ^ஸஸா^ஸரூ^ஸதி^ஸவொ^ஸதீ^ஸவ^ஸ ஹ^ஸதெ^ஸவொ^ஸதீ^ஸவ^ஸ

யாபாஹுஃ + சுலி || யொஹ + யஸு விநாயகஃ +
 ஸி || யொஹ + யஸு ஸுநஃ + சுலி || யொஹ + ய
 ஸுந்தொ + சுலி || யொ + யஸுநிஃ + சுலி || யொ
 ந + யாது + சுலி || யொ + ஹவஃ + சுலி || யொ +
 ஸாவஃ + சுலி || யொ + ஜஹஃ + சுலி || யொ + ஜநஃ
 + சுலி || யொ + தவஃ + சுலி || யொ + ஸத்யம் +
 ஸி || ஏம் யொ + யாது வ்யுதிவீ + சுலி || யொ +
 யாஸூபொ + சுலி || யொ + தெஜோஹுஃ + சுலி ||
 யொ + வாயம் + சுலி || யொ + சூகாஸொஹு +
 ஸி || யொ + ஸௌநெயா ஹு + சுலி || யொ +
 ஸொரோ + சுலி || யொ + யாநிவ நக்ஷத்ராணி +
 ஸி || யொ + யெவாநெஷா ஹு + சுலி || யொ
 + யஸு பூரணா + சுலி || யொ + காரொ + சுலி ||
 யொ + யஸு யரோ + ஸி || யொ + ஜ்யத்யம் + ஸி ||
 யொ + சுஜ்யதம் + சுலி || யொ + யஸு ஹுந்ருகவிஷ்ணு
 ஸிஷ்ணு + சுலி || யொ + விஸு + சுலி || யொ +
 சுபுசுஸம் + சுலி || யொ + ஸவபு + சுலி || ஏம் யொ
 ஹவொ ராஜஸ ஹவாநு யது ஸத்யம் ஹுஹு

வஸுவஸுவெஸெ வொ நடுரோ நடுஸ்ஷெஷ்டுஜநடுஷா
 விஸ்ரூபெவாழ்வி || ஸ்ரஹா விஷுஜெஹஸுரொ
 ஹுஜோடுவ விநாயகம் | ஸநுஸெஷ்டு ஸயாமிஸ்
 ஹுஷ்டுவஸுவரொவ || ஜெஷ்டுந ஸவெஸெஷ
 ஸத்யம் உ வ்யயிலீ தயா | சுவெஸெஜஸ் வாயுஸ்
 சுகாஸ் ஸுயபுஷ்வ || ஸொஜெஸாவி உ நக
 தூணி சுஷெஷ்டு ஹவிவெகதம் || பூண் காமொ
 யடுரோ ஜெத்யாஜெதம் உ தடுயெவ || ஹுதம் உ
 வுஜ் ஹிஷ்டு உ விஸ்ரூ க்ஷுஷ்டு தடுயெவ || வ
 வுடம் ஸத்யம் ஸவிஷ்டாதம் உதூஷ்டுஸ ஜெஷ்டுயா
 ஜெஷ்டுஸ ஜெயெஷ்டுவஸுவரொஷ்டு ஸ்ஷெஷ்டு
 ஜெஷ்டு விஸ்ரூபெவாழ்வி || கம் ஸுஜெஷ்டுஷ்டு
 ஜியா த்யா வ்யுஷ்டுஸ ஸாஷ்டுஷ்டு கம் வுஷ்டு
 கம் துஷ்டுஷ்டு கம் ஹுதஜெஷ்டு விஸ்ரூஷ்டு
 ஜெஷ்டுஷ்டு க்ஷுதஜெஷ்டு வரஜெஷ்டு வராவஷ்டு
 ஜெஷ்டு || சுஷ்டுஜெஷ்டு ஜெதாஷ்டுஷ்டுஷ்டுஷ்டு
 ரவிஷ்டு ஜெஷ்டுஷ்டு க்ஷுஷ்டுஷ்டுஷ்டுஷ்டுஷ்டுஷ்டு
 ஜெஷ்டுஷ்டுஷ்டுஷ்டுஷ்டுஷ்டுஷ்டுஷ்டுஷ்டுஷ்டுஷ்டு

கூரம் பூஜாவதம் ஸுக்ஷ்மஸௌக்யம் வாருஷ
 சீமாஹம் சுமீரஹேந வாயம் வாயவெந ஸொ
 சிம் ஸௌக்யேந மூஹதி । ஸௌக்ய தெஜஸா தஸா
 டாவஸம்ஹதெந சீமாபூஸாயதெவ நமோநமஃ ।
 ஹழிலா ஷெவதாஸவடா ஹழி பூணாஃ பூத்
 ஷிதாஃ । ஹழி க்ஷேஸி யொ நிதம் திஸெரா சோ
 தூ வரஸுஸம் ॥ தஸெரா தூ தஸுரிநஃ டக்ஷிண
 தஃ வாடிள ய உதூரதஃ । ஸ டெகாரொ ய டெகாரஃ
 ஸ பூணவொ யஃ பூணவஃ ॥ ஸஸவடூயூவீ யஸ
 வடூயூவீ ஸொநநனொ யொநநனஸ சாரம் ய தா
 ரம் ய சுகுக்ஷ்ன சுகுக்ஷம் தஸுஸம் யஸுஸம் ததெசு
 டுஸுதம் யதெசுடிஸுதம் தக்ஷவரம்ஸுதெஹதி ॥ ஸ
 வனகஸ வனகொ ருஸுடிஃ ஸ ஸ்ரம்ஸாநஸ ஹவாநு
 ஸ சீமேஸாஸ ஸ சீமாஷெவஃ ॥ சுய கஸாஷுஸுத
 டெகாரொயஸாஷுஸாயுசீரணவ ஸவடூஸாஸீரம்
 ஹடிஸு உஹீயதி । தஸாஷுஸுத டெகாரஃ । சுய
 கஸாஷுஸுதெ பூணவஃ யஸாஷுஸாயுசீரண
 வ ஸ்வொ யஜெருஷி ஸாசோநி சுயவடூஸாமிரஸஸு

யஜெயெ ஸ்ரஹஸாஹணெ ஸஜெபுணாஸியதி த
 ஸாஜுஅயுதெ ப்ருணவஃ சுய கஸாஜுஅயுதெ ஸவபு
 வுரவீ யஸாஜுஅயுபுஜாணவனவ ஸவபுநா நொ
 காநு வுர வெபாதி । வெஸெஹா யயா ॥
 வயவவிணம் ஸாநாஜெயு நொதபுராதஜெநு
 ப்ராவு வுதிஸிஷ்டஃ தஸாஜுஅயுதெ ஸவபுவுர
 வீ சுய கஸாஜுஅயுதெ சுநனொ யஸாஜுஅயு
 யுபுஜாண வனவ சுஜெனனொவயவதெ । தியபு
 மநிபுபுஜெயவொ தஸாஜுஅயுதெதநனஃ । சுய கஸா
 ஜுஅயுதெ தாரம் யஸாஜுஅயுபுஜாணவனவ மஹபு
 ஜெஜிராஜிரணவம்ஸாரஜெஹபுயா சாரயதா தஸா
 ஜுஅயுதெ தாரம் । சுய கஸாஜுஅயுதெ ஸநிஷ்டம்
 யஸாஜுஅயுபுஜாண வனவ ஸநிஷ்டா ஸநிகா
 வரஸாஸீரானெயவாயிமது திஷதி தஸாஜுஅயு
 தெ ஸநிஷ்டம் சுய கஸாஜுஅயுதெ ஸுநம் யஸா
 ஜுஅயுபுஜாண வனவ சுநதெ காஸியதெ தஸாஜு
 அயுதெ ஸுநுஷ்ட । சுய கஸாஜுஅயுதெ வெஷ்டுதம்
 யஸாஜுஅயுபுஜாண வனவ சுதிஜெஹதி தஜெஸி ஸ

வடும் ஸரீரம் விஷேரதயதி தஸூரூமுதெ வெ
 டுதொகய கஸூரூமுதெ வரம்ஸூஹ யஸூரூ
 ஹாயபூரண வனவ ஸூஹதி ஸூஹயதி தஸூரூ
 முதெ வரம்ஸூஹகய கஸூரூமுதெ வனகொய
 ஸவபூநு தொகாநுதூஹாதஜஸூம் ஸூஜதி வி
 ஸூஜதி வாயதி தஸூரூமுதெ வனகொகய கஸூரூ
 முதெ வனகொ ரூஹொ வனகவனவ ரூஹொ
 ந திதீயாய தஸூஸூரீயதீம் தொகரீஸதரீஸநீ
 யம் ஜானீயம் பூதஜநாஸி திஷதி ஸம்யம்
 ஸனூகாமெ ஸம்ஸூஜி விஸூ ஹவநாநி மொதா
 தஸூரூமுதெ வனகொ ரூஹம் । கய கஸூரூமுதெ
 தொ ரம்ஸூஹொ யஸவபூநுதொகாநீஸத ரம்ஸூ
 நீ விஜபுந நீ விஃ வரஜஸதிவிஃ । கவி
 கவா ஸூஹொ நொநூஹொ ஹவய
 நவஃ । ரம்ஸூநரீஸூ ஜததஸூவபூஸரீஸாநரீம்
 டுதஸூஷம் தஸூரூமுதெ ரம்ஸூநம் । கய கஸூரூ
 முதெ ஹவாநுஸவபூநு ஹவாநீகதூதஜூ
 நம் திரீக்யதி । யொமம் மரீயதி தஸூரூமுதெ

ஹவாநு । சுய கஸாஹுதெ கெஹஸரொ யஸ
 வபாநுதொகாநு ஸஹக்ஷஸஹக்ஷயதி । சுஜஸு
 மபுஹாதி ஸ்பஜிதி ஸ்ஸ்பஜிதி வாஸயதி தஸாஹு
 யுதெ கெஹஸுரஃ । சுய கஸாஹுதெ கெஹாஹெ
 வெர யஸவபாநு ஹாவாநு வபரித்யஜா யொமெ
 ஸயபுஜெஹஜீயதெ । தஸாஹுதெ கெஹாஹெவஃ ।
 கெஹகதூபுதரிதம் । வனஷஹிஹெவஃ ப்ருதிரொ
 நுஸவபாஃ ப்ருவெபாஹிஜாதஸஉமெபுஹஃ ।
 ஸஹிஜாயபாதஸ மநிஷ்ஜாணஃ ப்ருத்யுபாஸிஷ்
 தி ஸிஸ்தொகாபஃ ॥ ஸிஸ்தஸக்ஷாரா க ஸிஸ்தொ
 காவொ ஸிஸ்தொஹஸ உத ஸிஸ்தஸாசு । ஸஹ
 வஹஹுஹிதி ஸ்வஹெஹெஹெஹவ்யபிஸீ
 ஜநயநெவனஃ । கெஹத ஹவாஸிதவ்யம் வாஸ
 தி ததநாபுஹணம் சுயம் வாயுவிதததரொண
 வநத ஹெவா வநத ஸிஷ்யொ வநத விதரஃ ப்ரு
 பாவஹி வரஃ வராயணெஹி । வாலாபுரோ
 து ஹுதயஸு கெஹ ஸ்ஸெஹெவ ஜாதவெஹம் வ
 ரொண்யு । தகாதஸம் யெபாவஸ்யுனி யிராஸெ

ஸவதி ஸஸத்யவருதொ ஸவதி ஸஸநெவபுஷெ-
 வெஜெபுதொ ஸவதி ஸஸவபுதீயெபுஷு ஸா
 தொ ஸவதி ஸஸநெவபுஷு வெநெஷயீதொ ஸவதி
 ஸஸவெபுஷு ஜோதொ ஸவதி | ஸஸவபுஷெ
 யுதவரிதாஸுயரிதொ ஸவதி ஸஸவபுயஜெசு
 துவிரிஷ்வாநு ஸவதி தெநதிஹாஸவாஸாணா
 நாம் ராஜாணாம் சதஸஹஸுராணி ஜெபாநி மவா
 நி ஸவதி | மாயசூர சதஸஹஸுஜெபம் ஸவதி |
 புணவாநாம் சயுதஜெபம் ஸவதி ருடுவெருடுவெ
 டிஸ வடுவபுஷுநாதி | டிஸோதூராநா வகூஷு
 ஷம் வஜிம் வுநாதி | ஐதூஹ மமவாநயவபுரி
 ரொ஽யவபுரிநம் ஸகூஜெபா ஸுமிவடுதம் கஜெ
 ண்ஜா ஸவதி | திதீயம் ஜெபா மாணாவதூராவா
 தி | துதீயம் ஜெபா ஜெவநெவாநு ஸுவிஸதெநாம் |
 ஸத்யம் யொ ருடுபா சுநி யொகூஷுஷுபுஷுயீ
 வீருய சூவிவெஸ ய ஐரோ விஸா மவநாதி வ
 சூவே தநெஸ ருடுபாய நநோ சுஸு சுஸு ரீடு
 கபூநஸு.ஸாஸீயெபு஽யவபு ஹுடியனு யந

விஷாடி^தகு^தபி^தபெ^தபு^தய^தந^த வவ^தக^தன^தய^தவ^தஸ்
 ஷ^தப^தவ^தக^தச^தய^தவ^தண^தஸ^தர^தா^த டெ^தவ^தக^தொ^தஸ^தஸ^தஸ^தஸ^த
 த^தவ^தக^தப^தொ^தண^தய^தக^தி^தர^தக^தத^த ப^து^தரி^தய^தக^தி^தஸ^தஸ^தய^தொ^த க^தி^தந^தஃ
 ப^து^தரி^தய^தக^தி^தஸ^தஸ^தய^தொ^த க^தி^தந^தஃ । வி^தடி^தய^தா^தக^தி^தஸ^தஸ^தய^தொ^த க^தி^தந^தொ^த வி^தடி^தய^தா^த
 க^தி^தஸ^தஸ^தய^தொ^த க^தி^தந^தஃ । க^தி^தர^தக^தி^தஸ^தஸ^தய^தொ^த க^தி^தந^தொ^த க^தி^தர^தக^தி^தஸ^தஸ^தய^தொ^த
 க^தி^தந^தஃ ॥

ச^தய^தவ^தக^து^தஸ^தரி^தர^த உ^தவ^தந^தி^தஷ^தஸ^த க^தி^தர^தவ^தொ^த ॥

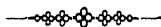

உ

ஸ்ரீசிவாஜ்யம் நம: ||

காரூழிநுஞ்சொவநிஷக ||

சுய காரூழிநுஞ்சொவநிஷக: ஸ்வ
தகங்கி: | சுநுஷகஹ: | காரூழிநுஞ்சொ
ஷகா— ஸ்ரீநுஷகி த்யெய ஹஸித்ரவம்
புயாரண விநியோக: | சுய காரூழிநுஞ்சொ
ஹவநம் ஸந்தகார: வபுய | சுய ஹி
ஹவநுத்ரவம்புவிம் ஸ தகம் கிம் ஸுயம் கிம்
ஸாநம் ககி புரோணம் | கா ரெவா | கெரேத்ரா:
கா ஸகி: கிம் ஷெவதம் க: கதா | கிம் ஹஸிதி
தஹ்வாய | ஹவநுகாரூழிநுஞ்சொ: யசுய
ததாநெயம் ஹஸி ஸஷோஜாதாதி வஹ ஸுஹம்
நெத்: புகிழஹி சுமிரிதி ஹஸித்யநெந் க
வாஹிநேத்ரோநமஸாக ஹி ஸஹித்யோநமோ

[illegible]

யதி வடா ஸஜஹாவாதகெஹு உவவாதகெஹு:
 வுடுகா ஹதி | ஸ ஸவெடஷா தீயெடஷா
 ஸாடுகா ஹதி | ஸ ஸவடாநிநவாநு யுடுகா ஹ
 தி | ஸ தகம் ஸவடாநு ஐரேஞ்ஜாவீ ஹதி |
 ஸ ஸவடகூலாநு ஸொலாநு ஹநிநி ஷெஹா துகா
 ஸிவஸாயாஜுடுகி | ந ஹ வொநராஹ தடுகி நஹ
 வுநராஹ தடுகி ஐ துஹ ஹவாநு காலாநீரூ
 ஐரே? பவெஸுதாரயீடுகி ஸொடவெவெடுகி ஹ
 கெடுடா || ஸ தடு ||

ஐதி காலாநீரூடுகாவநிஷா || ஹவா ||

உ

ஸ்ரீசிவாஹ்யா நம: ||

சௌஷ்டயபிஷாஹமகம்

சிவராத்திரிவந்தாஹாக்யூத ||

ஸ்ரீசிவராத்திரிவந்த மாஹாத்மியம்.

நல்லிச்சேரி

அருணாசல சாஸ்திரிகளால்,
அச்சிட்டு வெளியிடப்பட்டது.

கும்பகோணம்,

“ஸ்ரீ கோமளாம்பா பிரஸ்ஸிஸ்”

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

வில்]

1925.

[3-அனா]

உ.

ஸ்ரீவாஸ்யாம் நம: ।

செஷ்யநே

ஸ்ரீ சிவராத்திரி ஹாது பூரண: ।

யுயிஷிரா விதாஹநஸெஸுஸவதுஸாஸு
விஸாரடி । ஸிவராத்திரிவதம் தாதஸுவிஹிநேக
ரூபுமவ ॥ க ॥ ஸந்திதஸவதுஸாகாநாம் வவி
தும் வாவநம் ஸுஸு । நெகதுடுவெவிதுஜே

சிவராத்திரி வ்ரத மாகாத்மியம்.

யுகிஷ்டிரர் சொல்லுறார்:- ஸர்வசாஸ்திரங்களைப்
மறிந்த எனது பிதாமஹே! உமக்கு நமஸ்காரம் செய்
கிறேன். குரு குலத்திற் சிறந்தோனே! சிவராத்திரி
வ்ரதத்தைப் பற்றி எனக்குச் சொல்ல வேண்டும்.
ஸர்வலோகங்களுக்கும் பரிசுத்தியை தருவதும், மங்க
ளகரமும், புண்யகரமும், வேண்டுவதைக் கொடுப்ப
தும் பாபத்தைப் போக்குவதுமான இந்த சிவராத்திரி

வெறுத்து விடிக் கெட்டவதாமெனென : || ௨ || கருகம்
 வந்திரி வாணத்திடின வாபநாஸநம் : வடிவி
 னுதயபிடின நரிஸுநநிஸுத || ௩ || கும்பி
 மொகமுரொஹித துதிநெரிநிதரிதரிதி : தவா
 தாம்பாபுயாபிடின வாபநாஸநம் : வடிவி
 கும்பிதாம்பாபுயாபிடின வாபநாஸநம் : வடிவி
 யா : யபிடின வாபநாஸநம் : வடிவி
 ஸுதிநெரிநிதரிதரிதி : தவா
 தாம்பாபுயாபிடின வாபநாஸநம் : வடிவி
 கும்பிதாம்பாபுயாபிடின வாபநாஸநம் : வடிவி

வரதமானது எந்த அரசர்களால் பிராம்மணோத்தமர்க
 ளால், ரிஷிகளால், தேவகணங்களால், செய்யப்பட்
 து? சாஸ்திரங்களின் தர்ம சூக்தமங்களை யறிந்த காந்
 கேயரே எனக்கு அருளிச் செய்ய வேண்டும், வண
 ன்குதின்றேன். தேவதேவனுடைய கட்டளையின்பே
 ரில் உமதிடமிருந்து நான் இதைக் கேட்க விரும்புகி
 றேன். பகைவரைக் கொல்லவல்லவரே! தர்மோட
 தேசம் செய்து அடியேன்களை காப்பாற்ற வேண்டும்.

வைசம்பாயனர்:- இவ்விதம் தர்மராஜனால் வேண்

சீயாரீஞ்சுவுஸுவிதவாகுரீஸுவிசு ॥ ௧ ॥ வீஷ்டஃ ॥
 ஸாயுஸாயுஸீஹாபூசுசீசெஸுவீசெஸுவா ॥
 கூவெசுஸவயுயபீடாணாந்தயாரீபரிவயுவி ॥
 ஸெஸாரவயுதகீஸுசீசீதிதகெந சாரவயுதி ॥
 தடிஹு செவசெவெஸாவெதிநாதெரா சீவீதெவ ॥
 அ॥ வுராமமவதாபுராகூலிஷ்டநாபுலிஷ்ட
 நா நாராயண ஹவிசெதஸாதகூசீபாபுராத்ம ॥
 கூ ॥ ஹாரீயுரஸுபுரஜிவஸு ஹவிசுமணஸெவி

டப்பட்ட பீஷ்மாசார்யர் புன்சிரிப்புடன் தம்மராஜனைப்
 பார்த்து பின் வருமாறு பகரலானார்.

பீஷ்மர் சொல்லுகிறார்:- ஓ மஹா ப்ராக்குணே!
 நல்லது, நல்லது உனது மதியானது களங்கமற்றுப்பி
 ரகாசிக்கிறது. நீ ஸர்வதர்மங்களையும் அறிந்திருந்து
 என்னைக் கேட்கிறாய்? பரமேச்வரனைக் குறித்த இவ்வ்
 ரதத்தைப்பற்றி பரமேச்வரனால் சொல்லப் பட்டிருக்
 கிறது. சிவராத்திரிவரதத்தின் மஹிமைபை அவர் தா
 ன் அறிவார். மற்றவர் அறிபார். முன்பு ஒரு கால
 த்தில் மகாவிஷ்ணுவானவர் மகா ப்ரும்மவித்தான நார
 தருக்குச்சொன்னார். நாரதரிடமிருந்து நான் கேட்

தெ | ஸ்ராதாது^நதி^நவ^நஹா^நத^நஜா^நஸ^நஹ^நவ^நத^நத^நயா^ந
யிஷ்டா^ந க^ந || வர^நபு^நட^நஸ^நஸ^நமா^நந^நகா^நந^நஉ^ந
கெ^நசு^நகு^நம^நத^நம^ந || தீ^நர^நம^நத^நவ^நர^நவீ^நயீ^நடி^நஷ^நப^ந
தி^நந^நப^நஹ^ந || பீ^நஷ^நந^நய^நா^நஷ^நவ^நத^நா^நஸ^நர^நத^நஷ^நஸ^நஜ^ந
மா^நர^நஜ^நஸ^ந || வி^நஸ^நரி^நத^நா^நஸ^நர^நஅ^நஜ^நஜ^நடி^நதி^நஸ^நஜ^ந
கு^நவி^ந || க^நண^நா^நஸ^நப^நஹ^நஸ^நதி^நர^நா^நஸ^நஸ^நரி^நடி^நத^நஸ^நஹ^ந
ஸ^நவி^ந || ரா^நர^நி^நவ^நடி^நவி^நடி^நா^நஸ^நடி^நஸ^நத^நய^நஸ^நஸ^ந
கா^நஸ^நய^ந || ஸ^நஸ^நத^நா^நஸ^நரி^நதி^நஸ^நஸ^நவ^நஸ^நஸ^ந
வ^நஸ^ந || க^நத^ந || ம^நள^நத^நர^நி^நய^நஸ^நத^நா^நஸ^ந

டேன். நாரதர் நல்லுலகங்களை சுற்றித்திரிந்து ஸ்நா
நம் செய்வதற்காக ப்ரும்ம ரிஷிகளால் ஸேவிக்கப்
பட்டிருக்கும் கங்கையின் கரைக்கு வந்தார். ஆகாய
மார்க்கத்தை கடந்துவந்தவரும் சூர்யனுக்குச் சமான
ருமான அந்தநாரதரைப் பார்த்து ஸர்வ தேவதைக
ளும் ஸர்வரிஷிகளும் அந் தேசத்தையடைந்தனர்.
விச்வாமித்ரர், பரத்துவாஜர், மந்திர மறிந்த ஜமதக்
னி, கண்வர், ப்ருஹஸ்பதி, வ்யாஸர், ஸோமதத்தர்
வேதியர்களில் சிறந்த ராமர், ஸத்தியவாதியான
காச்யபர், ஸுமந்து, ஜைமனி, புலஸ்தியர், புலகர்,

ஹ்யாவஸை^உ வஸு^உமாவஹம் || ஸ்வரொ^உரொ^உரிஸ^உஸெ^உ
 வஸத^உகீரிஸயா^உ ஹுமம் || வஸதெ^உ வாமெ^உய வ
 ஹவொ^உ சி^உநயஸஸி^உத^உதா^உகரு^உ || ஹி^உக^உவாரீரூ^உத
 ஸெ^உவ^உ அ^உடிஸாக^உ டூ^உரீரூ^உந்ணம் || யக்ஷகி^உநரமய^உ
 வ^உடூ^உஸம் ஸெ^உஸ^உ பூ^உவா^உரவ்யா^உ || கக || த^உத்ரு^உ
 ஸெ^உவா^உந^உஷீ^உநு^உ ஸ^உவூ^உந^உநி^உஸ^உஷ^உத^உய^உ நாரஹம் || சு^உரீ^உம்
 ய^உகீ^உம் ஸ^உரீ^உஸி^உ வ^உர^உவ^உஷீ^உம்^உ பூ^உஸெ^உ || கன ||
 சு^உந^உஜ்ஞா^உதா^உரீ^உநி^உம^உஸெ^உநி^உடூ^உம்^உ ஸெ^உவா^உஸாய^உ வா^உ
 ஸ^உவ^உநு^உ ரீ^உஹ^உந்^உஸய^உரீ^உம^உத^உய^உ ரீ^உம^உதா^உ ||

ந்ரது, கௌதமர், சதாநந்தர், ஆபஸ்தம்பர், காலவர்,
 ஸம்வந்தர், ரோமசர், ஸத்தியகீர்த்தி இவர்கள் முத
 லான அநேக ஆயிரம் ரிஷிகள் திக்பாலகர்கள், பன்னி
 ரண்டு ஸூரியர்கள், யக்ஷாள், கின்னராவ், கந்தர்வாவ்
 முதலான ஸகலதேவ கணங்களும் அங்கு வந்து
 சேர்ந்தார்கள். அப்பொழுது எல்லாரிஷிகளையும், நார
 தரையும், நமஸ்கரித்து, இந்த தர்மத்தைக் குறித்து
 நாரதரைக்கேட்டேன். தேவதைகளும், ரிஷிகளும்,
 நல்லது என்று என்னைக் கொண்டாடினார்கள். நாங்
 கள் பெரியதான ஸம்சயத்தையடைந்து இங்கு வந்து

|| ௧௮ || கழிஒடுறெவயொடுமந் தநீஜ வரிவ்யு^யவ்வி
 ஐதிதெஷு^யவவிஷெஷு^ய ஸ்ரீதிங்கு^யகா^ய சிஹ
 ஸ^ய || ௧௯ || நார^யஹி^ய மமவா^யந^யது^ய சோ^யடு^யவெ^யவ^ய
 ப்ர^யத^யஜா^யஷ^யத^ய || நார^யஹி^ய || ஸாய^யப^ய ஜீ^யதாவ^யதா^ய
 ஸ்ரீ^யஷ^ய உ^யதி^யவெ^ய சி^யவ^யஜி^யபு^யதா^ய || ௨௦ || நீ^யக^யண^யஸ^ய
 ஹி^யவ^யஸ^யபு^யத^யவா^யசி^யவா^யவ^யந^யது^ய கு^யடி^யள^யம^யவ^யதா^யஸ^ய
 க^யடு^ய ஹி^யவ^யஹி^யவ^யந^யவ^யகி^யண^யா^ய || ௨௧ || வா^யவ^யந^யம்^ய ச்ரீ^யஷ^ய
 ஹி^யவ^யக^யடு^ய ஸ^ய || ௨௨ ||

சேர்ந்தோம். தெய்வச் செயலாய் நீரும் அதைப்
 பற்றி கேட்கிறீர், என்று அப் பெரியோர்கள் சந்
 தோஷத்துடனுட்கார, நாரதபகவான் என்னைப்பார்த்
 துப் பதில்சொன்னார்.

நாரதர் சொல்லுகிறார் :- சிறந்த புத்தி யுள்ளவ
 னே! உனது மதி நிர்மலமாயிருக்கிறது. சக்ராயுதம்
 தரித்த தேவதேவனான மகாவிஷ்ணுவின்னால் சிவராத்திரி
 வ்ரதம் பரமபாவனமென்று அருளிச் செய்யக்கேட்டி
 ருக்கிறேன். இந்த வ்ரதம் தூய்மை வாய்ந்ததென்று
 முவுலகிலும் ப்ரசித்திபெற்றது. தர்மத்தில் புத்தி

ஸவபுவாவகூபகரரோயாராரொழிசாயகூடி ஸிவ
 ஸு நீகணஸு ஸிவராதிவதம்வரநு : உப ||
 ரோத்யதஃ வித்யதஸெவ அிகொடிகுமஸுபுதஃ
 ஸிவவொக ரீவாபொதி நாரபெந புவாவித்யு ||
 உப || ஸாமாசாரோத்யா வெஹாரொஹாஅவிவரோ
 நவஃ | ஸிவராதிவதம் க்ஷகாஸிவெந ஸஹரோ
 டிதெ || உரு || வுசு ரிசு கஷத்ராணியநாநி
 காருமந்தி | ஹலீஹாஸாஸுவஸவஃ ஸகடாயாந்யு

செல்லுபவர்களுக்கு சலபமானது. பாஸிகளுக்கு
 வெளிப்படாது. பாபங்கள் எல்லாவற்றையும் போக்
 குவது, ஆபுசு, ஆரோக்கியம் இவைகளைக் கொடுப்பது.
 நீலகண்டனைக் குறித்து சிவராத்ரி வ்ரதத்தைய
 னுஷ்டிப்பவன் அநேக மாத்ருகுலங்களுடனும் அநே
 கபிதூர்குலங்களுடனும் சிவிலகமடைகிறான். ஒரு
 மணிதன் மற்றவனுடைய சேர்க்கையாலோ தமது
 விருப்பத்தாலோ பாமசிவனிடமுள்ள அன்பினாலோ
 லோபுத்தினாலோ சிவராத்ரி வ்ரதத்தை செய்தானேயா
 கில் சிவஸாயுஜ்யம் அடைகிறான். சிவராத்ரி வ்ரதம்
 செய்பவன் இவ்வுலகில் புத்ர மித்ர களத்திராதிகளு

ஸம்வயாஃ || ௨௬ || ஊதாநு ஸவபூம்ஸபூதாநு
 சுநம்வயாஃ || ௨௭ || ஸிவராத்திரி பூஜாவெந
 ராஜதேவம் ஸுலீலவெசு || ௨௮ || ஸவபூதாநு
 ணொ லொகெ ஸவபூம்ஸபூதாநு || ௨௯ ||
 வெபூ: ஸம்வயாநு ஸிவயொகெ ஸுலீல
 வெசு || ௩௦ || ஊதாநு ஸவபூதாநு
 மஹாயாநு || ௩௧ || ஸிவராத்திரி
 ஹிஸுலீலவெசு || ௩௨ || ராஜதேவம்
 ஸிவம் ஸம்வயாநு || ௩௩ || ஸவபூதாநு

டன் பெரிய பணக்காரனாக இவ்வெவ் வாழ்க்கையில்
 மேன்மையான இன்பங்களை அனுபவித்து ஸ்வர்க்க
 லோகம் சென்று ஸர்வமங்களைத் தோடு கூடினவனாய்கொ
 ந்தவர்களால் புகழப்பட்டு சிவலோகத்தில் மகாசுகத்
 தை அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறான். பரலோகத்
 தில் தண்டனை உண்டாகும் என்ற எண்ணத்தாலோ
 அரசனிடம் பயத்தாலோ, அல்லது விருப்பத்தாலோ,
 லோபத்தன்மையினாலோ, ரோகத்தினின்றும் பயத்
 தாலோ, எவன் ஒருவன் சிவராத்திரியன்று உபவாஸம்
 ருக்கிறானோ அவன் மோக்ஷமடைகிறான். சிவராத்திரி
 யன்று கண்ணிழித்து பரமசிவனை பக்தியுடன் பூஜித்த

தவஸூஸிவதொகம் ஸ மஹதி || ௩௦ || உய்ஸஸூப
 தம் க்ருகூயா உயா^௨தொவிநராயிவ | ஹக்ரூவர^௩
 யாயுகொ யாநார^௪தொஹிவம் வுஜெக் || ௩௧ ||
 ஸீஸ^௫தொஹிஜெநெநெ^௬நீ^௭தொவாவி ந^௮
 வொத^௯தி | க்ருதம் நெயஸூ^{௧௦}ஹாராஜ நெநிரியம்
 ஜம^{௧௧}ய்யுதா || ௩௨ || வி^{௧௨}தொநெ வுதெவாஸூ^{௧௩}ந
 ஸவ^{௧௪}கூ^{௧௫}ஹிவ^{௧௬}தொ^{௧௭}வ^{௧௮}தொ^{௧௯}வ^{௨௦}தொ^{௨௧}வ^{௨௨}தொ^{௨௩}வ^{௨௪}தொ^{௨௫}வ^{௨௬}தொ^{௨௭}வ^{௨௮}தொ^{௨௯}வ^{௩௦}
 த^{௩௧}தொ^{௩௨}தொ^{௩௩}தொ^{௩௪}தொ^{௩௫}தொ^{௩௬}தொ^{௩௭}தொ^{௩௮}தொ^{௩௯}தொ^{௪௦}
 வு^{௪௧}தொ^{௪௨}தொ^{௪௩}தொ^{௪௪}தொ^{௪௫}தொ^{௪௬}தொ^{௪௭}தொ^{௪௮}தொ^{௪௯}தொ^{௫௦}

வன் பசுபதியின் லோகமடைகிறான். பரமபக்திபுட
 ன் சிவராத்ரி வ்ரதம் செய்த சண்டாளனும் விமான
 மேறி ஸ்ரீரங்கலோகம் அடைகிறான். பெண்களா
 யினும் சூத்தர்களாயினும் அந்நி ஜாதியிலுள்ளோர்க
 ளாயினும் எவர்களால் இந்த சிவராத்ரி வ்ரதம் அனு
 ஷ்டிக்கப்படுகிறதோ அவர்களே இவ்வுலகை தரிக்கின்
 றார்கள். ஸர்வபலப்ரதமான இவ்ரதமிருக்க முடமான
 ஜனங்கள் நரகத்தை அடைகிறார்களென்பது ஆச்
 சர்யமாயிருக்கிறது. சிவநாமஜபம் செய்து சிவராத்ரி
 வ்ரதம் செய்பவர்கள் தேவர்கள் துதிக்கும்படி சிவ

வா: ப்ராகா: வஞ்ஜோநா ருமூணெ: ||
 ஸிவம் மயம் திவ்வாவ யோநர: கதகுரீயதி |
 ஸிவராதிவ் ததிடிம் ஸமவெடி ஹண: வடி || ௩௫ ||
 ரீமாவாதகயுகொவா யுகொவா ஸவடிவாத
 றெக: | வ்ரதெநாதெந ராஜெடி ருமூணெநா
 குலம்ஸய: || ௩௬ || யவெதகுதரீஸரூம் காரூதெ
 மகிலம்யாத: | தராரீஸெந வடுதொ ஹி தஸா
 குதரீநுததி || ௩௭ || ஸயகுதவதடுதெ ராஜெஸ
 தீயடிம் ததவொவநடி தடுதெவ வாலிநஸவெடி
 யானிலாரடுவூதாம் ஸிவெ || ௩௮ || சுலிந ஜநதி

லோகாதிபர்களாவார்கள். இவ்ரதத்தைப்பனுஷ்டிப்
 பவர்கள் ப்ரும்மபட்டத்தை யடைவார்கள். பஞ்ச
 மஹாபாதகங்களிலிருந்தும் விடுபட்டவர்களாவார்கள்.
 இம்மகாவ்ரதத்தைச் செய்பவன் ஒருவன் ஒரு கிராம
 த்தில் இருந்தானேயாகில் அக்கிராமமே பரிசுத்திய
 டையும். அவனிருக்குமிடமே உத்தமமான தீர்த்தம்
 உயர்ந்த தபோவனம். அவனோடு வசிப்பவர்கள் சிவ
 ஸாயுஜ்யமடைவார்கள். இந்த பாமபாவனமான இவ்
 வ்ரதம் ஒன்றை மாத்திரம் செய்பவனுக்கு அஜ்ஜன்மம்

கௌஜெயபுத்ம் வாஜிவாவந்ஸு வனகுவாகியதெ
 யெநஜநத தாவநம்வெசு ||௩௬|| ராஜஸூயபவஹ
 ஸ்ரெண வாஜிவையாபுதெநவ | யத்ஹம் பூவ
 தெஸ்திஃ பூதெநாநெந தத்வெசு ||௪௦|| கூரோபுடி
 கூதினெயதம் ஸவபுதீயபுநிஷெவனெ | வுணு
 க்ஷெத்ராலிமீநெ கூநாடாநெவ யத்ஹம் ||௪௧|| ப்ர
 ஹாஃகொடிதாநெவ ஸிவராதிபூதெநதக் |
 யுபிபிந்ரஃ— கௌஜெயபவஹம்
 யொஜிவெஸுரஃ || பூதாநம்ஷாநதாநஹ ஸூ
 ஹிநெ நிஜிமாஸுத | ஸ்ரீ லீஷஃ— நாரதெநயபா

ஸபலமாகும். ஆயிரம் இராஜஸூயபாகம், பத்
 ரம் வாஜபேயபாகம் செய்வதாலும், பூப்பிரதக்ஷணம்
 செய்வதாலும், ஸர்வபுண்ப தீர்த்தங்களில் ஸ்நானம்
 செய்வதாலும், புண்பக்ஷெத்ர தரிசனத்தாலும், கன்
 யாதானத்தினாலும், பிரும்மாண்ட கோடிதானத்தா
 லும் யாதொருபலனுண்டோ அப்பலன்களெல்லாம்
 இச்சிவராத்ரி வ்ரதத்தினால் கிடைக்கும்.

ஒ பிதாமஹே எந்த மந்த்ரத்தினால் பரமசிவனை
 பூஜிக்கவேண்டும். வ்ரதாநுஷ்டானம்தானம் எப்படி

பொருள் தஹு லீதிதயாநவ ||௪௩|| ஞாநீகாபெ
 ஸரீஸாயஸாசுாபெவ வாஸுதஸுஸிஃ | வா
 ஷாணிவ விவிதாணி மதாநிரஸவதிவ ||௪௪|| சூ
 டாயதீகிராநளநீஜிதகொயொஜிதெய்யஃ | ஸுஹ
 ஹகூதஸுௌதெயகாரயெஹுஹஸிஹயு ||௪௫|| வ
 ஹகூஹஸிராயுதம் நாநாபுஹெஷரஹக்ஷத்ய |
 ஹஹாஹிஹகவாஹாஹெ வஹிவஹாஹிஷுஹவாஹ
 யெஷ ||௪௬|| கஹெஷஹதெஷுஹௌதெய வஹு

ச்செய்ய வேண்டும் என்று வினவிப் புதிஷ்டாரை நோக்கி பீஷ்மர் சொல்லுகிறார். நாரதர் உரைத்தபடி நான் தெரிவிக்கிறேன். காலையில் எழுந்திருந்து ஸ்நானம் செய்து சுத்தஞாய், மொனியாய், அழகிய புஷ்பங்களையும், இனிமையான பழங்களையும், எடுத்துக்கொண்டு வந்து கோபயில்லாதவனாய் தன்வீடு சென்று ஒருமண்டலம் செய்பவேண்மெம். பற்பல புஷ்பங்களாலங்கரிக்கப்பட்ட ஐந்துகும்பங்களை அம்மண்டலத்தில்நான்குதிக்குகளிலும் நடுவிலுமாகவைத்து கிழக்கு முதலிய நான்கு திக்குகளிலுள்ள நான்கு கும்பங்களில் இந்திராதி லோகபாலர்களை ஆவாஹனம், பூஜை

விடுவியவகுஷெணெஃ ||ருக|| விஹ்வெருகுஹா
 டெவவெய்யெசுபுயெதாவஸீ | நெவெருகுஃவா
 ரோனெஸு வஹ மெகெஸுஸு வாயெஸெஃ ||ரு|| டயி
 கூர்னெநடூரிசெருஃ நெருவெகு து வஸி
 வடுயசு | கவடுபுரவகுண்டஸுயுக்தம் வகுமீ
 வவஸிவித்யு ||ருக|| தாஃவகுமெவடுயயீரோடுவ
 டெவஸுயடுஜ | ருத்யுஜயிஹாரிசெருஃ வா
 ரோஹம் ஹுநெசுதீ ||ருச|| சுஷ்டா தூஸஹஸு
 ஹு தடியடுயவாநவ | வாடிஹீநம் நகதடுயி
 கூபம் வவரிவதா ||ருரு|| குஜெஹாரி தயா கு
 யடூதிவெஹாரிஸஹஸுசு | பூயஸிநாஹுதீ

ஆபரணங்கள் பில்வபத்ரம் இவைகளால் மஹா தேவ
 னை அர்ச்சிக்கவும், பிறகு அநேகவித நைவேத்தியங்கள்
 நிவேதனம் செய்து தாம்பூலம் கொடுக்கவும். ம்ருத
 யுஞ்செய மஹாமந்த்ரத்தால் பாமாந்தந்தை ஆயிரத்
 தெட்டு தடவையோ அல்லது அதற்குப் பாதியோ,
 அல்லது அதற்குப்பாதியோ அனந்த பலத்தைவிடும்
 புகிறவனால் ஹோமம் செய்யவேண்டும். அவ்விதமே
 ஆஜ்யஹோமமும் திலஹோமமும் செய்து ப்ராயச்

ஹுக்ஸா உரூதஞ்ஞஸரீவயெசு || ௧௬ || வுணூ
 ஹம் ஸ்ராஹ்ணெஸாயு வாவயெசு ப்ரயதொவ்
 தீ | ருஹ்ஸுருக்ஷம் ஜெவஜீரீநாநாநாவனெ யுயி
 விர || ௧௭ || சுயவா வாஜிஷ்வஹ ஸாநிஸுருக்ஷம்
 துவொஷ்யெசு | ஹாடகெந துரொளவெண
 வாலஸா ரத்குஹெயெ || ௧௮ || சூஉரூம் வுஜ
 யெஜீரீநு மொநாநெந விஸெஷதம் | ஸ்ராஹ்ணெ
 ஹெய் வுதீ ஹ்ஜூக்ஷிணாஹ யமாலியி || ௧௯ ||
 ப்ரஹ்ஸுருக்ஷிணநஸீஸாரொரூஸீலிஃ க்ருதஜீஹ்
 உவலிஸூஸநெ யீரீநெதந்நாஹ்ஜூ ரூதஜீ ||
 ஸுணந்நொவயநாநுதஸுணயாபுதீ | வுரா

சித்தம் முதலிய கார்பங்களைச் செய்து முடித்து ப்ராம்
 மணர்களுடன் புண்பாகவாசனம் செய்து முதலிலும்
 முடிவிலும் ருந்ராஸுருக்ஷம் ஜபிக்கவேண்டும் அல்லது
 வாமதேவ மந்த்ரத்தையும் ஜபிக்கவும். ஆசார்யனை
 தக்ஷணைகளால் பூஜித்து ப்ராம்மணர்களுக்கு வேண்
 டியபடி தானம் செய்யவும். அவர்களை நமஸ்கரித்து
 ஆசீர்வாதம் பெற்று ஒரு ஆஸனத்தில் உட்கார்ந்து
 பரிசுத்தஞ்ஞப் ப்ராம்மணர்களுடன் இச்சிவராத்திரி மஹி

ணயபேசுரானெழுநூ ராதிசெஷம் ஸரோவயெசு ||
 நகுதீதாழிவானெழுநூ தயாஜீஜலவாழகெஃ ।
 ஹேநீபேஜீஜ வடஹெநிபுஷாணானெழுநூ பிம்பி
 றெஃ || ௧௨ || ராசுள ஜாமரணம் காராஜிவாழம்
 டொடியாவயி । ததுரானெஷண சிஞெணமந்திரா
 யாவபு || ௧௩ || காரொடாணபுலவம்
 ஹித ஸிவபேசுலவஹிஷண । மதுமானாவபு ||
 சியாஜிதம் ஸவபுலவசுபுடொழவ || ௧௪ || மஸூலீ
 ஷபுடொழநாநீநவநொடியாநிபெ । மதுவீஷா
 வபு || ௧௫ || சியாஜிதம் மந்திரவாசினெவிமொ || ௧௬ ||

மையைப்பற்றி கேட்டும் சொல்லியும் இராத்ரியில்
 கண் விழித்திருக்க வேண்டும்.

அக்காலையில் பேரிழுதலான வாத்தியங்கள் முழங்
 கச் செய்யவும், நர்தனம், பாட்டு, முதலியவைகளையும்
 செய்விக்கவும். இவ்விதம் சந்த்ரோதயம் வரையில்
 கண்விழித்திருந்து “திருப்பாற்கடலில் அவதரித்தவ
 னே பரமசிவனின் தலைக்கு ஆபரணமாய் இருப்பவ
 னே என்னால் கொடுக்கப்பட்ட இந்த அர்க்கியத்தைப்
 பெற்றுக் கொள். சர்வசம்பத்துக்களையும் கொடுக்கக்

ஊதி சீடுநெ ண ஁ஞா யடிக்காவடி னு விநாகிநெ
 நீயுநீடுவகி சீடுநெ ண ஁ஞா யாண் நிவெடியெசு
 ணவம் க ஁ராபு தீவிவாநு நெநவெடி ஁ பூதிபா
 சிகழ் வாரணாடுளபூகூலீடத ஁மாரீவிவாநு
 விநாகிநெ ஁சு. ஁ ஁மாரீடுவ வடா஁லிஸாபடி
 ஁யம் ஁஁ஜீதவாடித஁ ! ணவம்கூகா வியாநெந
 ஁ரிவராதிபூதம்஁ரிவடி ஁ச.஁ ஁ரிவநொகசீவாடுவா
 தி ஁ராடுத பூ஁ாவிதடி ! ய஁஁காரபெணிதடி

கடவாய்” என்கிற மந்திரத்தால் சந்திரனுக்கு அர்க்யம்
 கொடுக்கவும், “பக்தர்களின் இஷ்டத்தை அளிப்பவ
 னே! கருணைக்கடலே தீனபந்துவே சந்திரனை தலை
 யிலணிந்தோனே பரமசிவனே என்னால் கொடுக்கப்
 பட்ட இந்த அர்க்யத்தைப் பெற்றுக்கொள்” என்கி
 ரமந்திரத்தால் பரமசிவனின் பொருட்டு அர்க்யம்
 அளித்து நீலக்ரீவ என்கிற மந்திரத்தால் அன்னத்தை
 நிவேதனம் செய்யவும், இவ்விதம் ஒவ்வொரு யாமத்
 திலும் நிவேதனம் செய்யவேண்டும், மறுநாள் காலை
 யில் ஹோமம் முதலியவைகள் செய்து பந்துக்களு
 டன் புஜிக்கவும், இவ்விதம் சாஸ்திரத்திலிருந்தபடி
 சிவராத்ரி வரதத்தைச் செய்தவன் சிவலோகம் அடை

ஸவபூதாதிசுரம் ஸம்ஸு ||சுக்|| ஸவபூதாதிசுரம்
 ஸெய்வ ஸிவனொகம்ஸமதி | யஸெதயுணு
 யாணித்யம் யஸாவி வஸிகீதயெசு ||எ௦|| நாஸு
 ஸம் பூபுயாதினிஹொகவரத்யு | வெடி
 வாழ்வெதிபூராஜாது விஜயீவெசு ||எ௧|| யந
 வாநுரூஜா நித்யம் உதயெபூவி ஸுலீல
 வெசு | யபூபூகாநொமாயீநுரொயொஹகி
 ஸம்யுதம் ||எ௨|| யடிதிவதிபூதாதததெதிந
 ஸம்ஸயம் | யுயிவிநம்— கெசு க்யுதம் யுதகெத

கிறுனென்று நாரதரால் சொல்லப்பட்டது என்று பிஷ்
மர் சொன்னார். எல்லா பாக்கியங்களையும் தருவதான
இவ்வரதத்தைச் செய்தவன் விரும்பியவற்றை எல்லா
மடைந்து சிவலோகமடைந்தான். எவன் இதைக்
கேட்கிறானோ எவன் இதைச் சொல்கிறானோ அவன்
இந்த லோகத்திலும் பரலோகத்திலும் தீங்கன்றி சுக
மாய்இருப்பான். பிராம்மணன் வேதமறிந்தவனாவான்.
அரசன் ஜெயமுள்ளவனாவான். வைசியன் பணமுள்ள
வனாவான். சூத்திரன் சுகமாக இருப்பான். நான்கு புரு
ஷார்த்தங்களை விரும்பியவன் பக்தியுடன் சிவராத்திரி
செய்வானேயாகில் விரும்பியவற்றை அடைவானென்ப

ஸ்ரீஹதாராணாரீயிவொவயீ || எ || வுந்காசி
 யதெகாசிதடிஜோகா வுஹதா வதி: || எ ||
 ஸாவந்நெள சிஹதெஜா: சுபீதி நிதராஹவ ||
 தஜாஷவரிஹாராயுடும் காவெரீஸரிதஸுடெ |
 தவஸாதொஷயாரோஸ ஸங்கா லொகஸங்கா ||
 ஸுயாஹொஸவஸா டுஷ: வாவடீநாயக:
 பூம: | ஸ்ரீதொவீதிதரோஹி ஸிவராதி பூ
 தங்குரா || ௮ || உத்யஸவீதினெதொவி த
 நெதொவாணாயத | ஸிவாஜ்யாதா தகூகா

தே என்று சொன்னார்: அவனும் அப்படியே ஆகுக
 வென்று பகர்ந்தான். பிறகு முன்போலவே சந்திரன்
 தாரையை விரும்பினென்பதை அறிந்த ப்ருஹஸ்ப
 தியானவர் சுபய ரோகமுள்ளவனாக ஆகக்கடவாய்
 என்று சபித்துவிட்டார். சந்திரனும் அத்தோஷத்
 தை நீக்குவதற்காக காவிரியின் கரையில் பரமசிவனைக்
 குறித்து தபஸ் செய்தான். அத்தபஸினால் மனமு
 வந்த சிவனும் திருப்தி யடைந்தேன் என்று சொல்லி
 அவனைக்கட்டிக்கொண்டு சிவராத்ரி வ்ரதத்தைச் செய்
 வாயாக என்று சொல்லி மறைந்தார். அவ்விதமே
 சந்திரன் சிவராத்ரி வ்ரதத்தைச் செய்து சிவலோகம்

ஸிவஸாஸனாகுதா மதஃ ஸிரஸாயாரிதஸெந
 தத்ராஜிவிலஸோதெ । உக்ஷாகுமஜஃ ஸ்ரீ
 லோக்ஜிஸாகுமபுஜேமபவதி ॥௮௨॥ க்ருகாவத
 ரிஷம் ராஜனஜிவிலிவதபுதெ । உதாநவாடி
 வஸுதஸு க்ருகெஷம் ப்ருதஜீஷஸு ॥௮௩॥ சூகஷ
 ஸாயிவிமவொபுமவெலாககிவாவயாநு । த்ரிஸு
 தநயொஜீநாநுஹிஸுமெஷாஜிமாரிதி ॥௮௪॥ வீர
 வாமுக ஹிக்ருகம் ப்ராவவாநுஸிகாதஜாக் ।
 ஸுஸாநதிமெயாராஜநு ஸிவராத்திரிநெஸுமெ ॥
 உவவாஸவதவரொயாக்ராத்ருயம்வகரிஷ்டடி ।
 வாக்ஷெணதஜிவபுராநெருளஜாமரததூரஃ ॥

டைந்து சிவனால் சிரஸால் தரிகப்பட்டவனாய் சந்தோ
 ஷமுள்ளவனாயிருக்கிறான். இங்ஙவாகு குலத்தில் உண்
 டான தரிசங்கு வென்ற அரசன் இவ்ரதத்தைச்
 செய்து இன்னும் ஸ்வர்க்க லோகத்தில் இருக்கிறான்.
 துருவனும் இவ்விரதத்தைச் செய்தே தனது லோகத்
 தெற்றான். தரிசங்குவின் புதல்வனான ஹரிச்சந்திரனும்
 சம்சானத்தி விருந்துகொண்டே சிவராத்ரி அன்
 று இரவில் கண் விழித்து துதித்து ஸ்வர்க்க லோகம்

ஸ்ரீ ஹ்விஷ்ணுமஹேஸ்வராக்ஷயபாய ஹிம்மதஃ। வு
 ண்ஞெஸ்ரோகொநெஹாராஜா கலிநாதுபூவீயிதஃ॥
 பூதங்குக்ஷாஸிவஸூரஸூபாவவாநஸ்வஸுரஸூ
 வ। கஸ்யஸூ பூயாஹாரா க்ஷுக்ஷா பூதக
 நுதகீ ॥அஅ॥ ஹரிஃ வுசூரீவாவாஸுஸுர
 றொகஸூ மூவபெய। மௌதகீஸுமீஹாநெஜா
 யகீவாஸ்வபதாம் வரஃ ॥அக॥ க்ஷெக்ஷவாஹ்ய
 யாலாயகம்ஸதாநநீவாவவாந। ஜகீஷஸ்வயா
 யாக்ஷிஃ க்ஷதவீரயஸுராவவஃ ॥க௦॥ ஹரிவூசூ
 க்ஷராவஹா வணதெவூதவநெஹி। ஸநெக்ஷாயகீ

சென்றான். நளமகாராஜனும் இவ்ரதத்தின் மஹிமை
 யால் தான்திரும்பவும் தனது நாடடைந்தான். கச்
 யபருடைய மனைவியும் இவ்ரதத்தை யனுஷ்டித்தே
 விஷ்ணுவை புத்திரனாயடைந்தான். மகாதபஸ்வியா
 ன கௌதமரும் இவ்ரதத்தைச் செய்ததாலேயே
 அகல்யையுடன் கூடி சதாநந்தன் என்ற புத்திரனைப்
 பெற்றான். ஜமதக்னி, அத்ரி, தசரதர், இவர்கள் இவ்
 ரதத்தினுள்ளே ஹரியை புத்திரனாய் அடைந்தார்
 கள். திக்பாலகர்களும், இவ்ரதத்தினால் தத்தம் பதவி

புவெதாஸு யநடிஸிஹாதவாஃ || கூக || ஸிவராத்தி
 பூதம் க்ருகூர ககூஹம் பூவவொ஽ஹநு | ஃஷயொ
 ராஜ ஸாடி-குஹி-மநயொஸு ஹவிதரீஃ || கூஉ ||
 ராஜாநொ வெஸுஸி-வ்யாஸு ஸதி-பூஸாநெ
 ஜநாயரீஃ | ஸிவராத்தி பூவாவெந ஸிவஸாரதி
 வ்யதாம் மதாஃ || கூக || ஸிவராத்தி-வ்யதரீஃ க்ருதம்
 யதி ஸு-வபூடி | கவநெஸுஸுரீஸாநொடிபா
 தெவ நஸம்ஸயஃ || கூச || த்யூபாநீவ-திஸீஸாநம் பூ
 தெநாநெந தொஷயெசு | ஸிஸு-ஸுஸவ-பூவா
 வெஸுஸு யாநாஸு-பொடிவம் பூஜெசு || கூரு || ஹ
 ஸுராக்ருதெ பூதெயாஸிநு ஸிவராநெ-ஸிஹாரீ
 தெ | வீடிாம் வஸு-குஹயொவிதம் ஹதெநா-தூ

யைப் பெற்றார்கள். ரிஷிகள் நான்கு வர்ணத்தார்கள்.
 மற்றவர்கள், இவ்வரதத்தினால் சிவபதம் பெற்றிருக்
 கிறார்கள். இவ்வரதத்தைச் செத்தவனுக்கு ஈசுவரனே
 அளவற்ற ஐசுவர்யத்தை அளிக்கிறான். இவ்வரதத்
 தால் பரமசிவனை சந்தோஷிக்கச் செய்வான் பாப
 மற்றவனும் கைலாஸமடைகிறான். பக்தியினால் இதை
 யனுஷ்டிப்பவன் பொருள், கல்வி, முதலியவற்றைப்

ஸம்ஸ்யஃ || ௧௬ || ராஜபுராபிஷேகஸாராஜநுவாரொ
 ஸாநஸ்ய ஸஹியௌ । மமகூரீராபிஷேகஸாராஜநுவாரொ
 தெள தெளழிவம் மதௌ || ௧௭ || வொரொரொவெயந
 லாஹாயஜாபுரெசுவஸஹியௌ । நிஷேபிதொ
 ராஜமபெஸ்ஸிவவொகஸீவாவாநு || ௧௮ || மடிபுலள
 ஷெவவபிஜாயபுரெமொயபிமொயபிவகாநு ।
 வாகஸயிக்ஷா வாராபுராஜௌ வணிகாஸமயபிஜை
 ஸிவராத்திரிநெராத்திர ஸஹியௌ நியநம் மதௌ ।
 ததாஸிவமபெஸ்ஸிவபுரெவபிஜை தெள தெளழிவம்

பெறுவான். முன்பு ஈசர் வான் கோயிலிலுள்ள பால்
 பழம் முதலியவைகளை திருடினதால் கொல்லப்பட்ட
 பூனையும் எலியும் சிவலோக மடைந்தன. சிவன்
 கோவிலில் திருடியவன் ராஜபடர்களால் கொல்லப்பட்ட
 வனாய் சிவலோகமடைந்தான். சிவ பூஜைக்காக
 கொண்டுவரப்பட்ட கோதுமை, வெல்லம், முதலிய
 வற்றை தூக்கிச் செல்லுகையில் களைப்படைந்து நின்
 ற இரண்டு கழுதைகளை வியாபாரி சிவராத்திரியன்று
 கொன்றுவிடவே, பூதகணங்கள் வந்து அக்ஷிரண்டை
 யும்பூஜித்து சிவலோகமழைத்துச்சென்றன. சிவராத்திரி

மதௌ || சரிவராதி ழிநெராஜநாஹா த்யுயஸ்ய
 ணெனாதிவ | வித்யுரோத்யுகுநெநெரூதோ ருசு
 நெராகம் ஸமயதி ||

உதி ஸ்ரீஸெஷயநெடு சரிவராதி வுதரோஹா த்யு ||

யன்று இம்மா காநம்பத்தை தெட்பவன் தன் உற்று
 ரோடு கைலாஸம் அடைகின்றான்.

சேஷநாமத்தில் சிவநாதி நாதமாகாநம்பம் என்ற
 ஐம்பத்திமுன் றுவது ஆக்யாயம்முற்றிற்று.

உ

ஸிவாஹாம் நம: |

வரராஸரொவபுராரணை

சுயொடிஸாஜ்யெ

மகா டுஹிதரவாவி ஸ்லஸாரண ஸுஷா
 ரேவி | தபக்யுஹி உரெகிபொ ரெகெட்யா வுதி
 விவதிடக: || ரோத்யுஷ்லஸாரண தயா ரோத்யுநாநீ
 வித்யுஷ்லஸாடி | ஹாமிநெயீ லிஜொமகா க்யுபு
 த்யுஹிதிக்யுஹி கள || க்யுபு ஹாஹாபணவாவி
 ஸாராத்யுஷ்வா லிஜ: | ஹாதுஹாபுலிம

செந் தாண்டிராயணவதுஷ்டயஸு || சோதாமஸ்ய ஸு
தாம் மகவா காமபூதாண்டிராயணவதுஸு ||

ஒருவன் ஸதேஹாதரி, பெண், நாட்டுப்பெண், இவர்களைப்பரிக்கிரஹித்தானானைத்தந்தக்ருச்சரம்என்னும் பிராயசசித்தத்தைச் செய்யவேண்டும். தாயின்ஸதேஹாதரிகள், மாதுஸபதரி ஸதேஹாதரியின் பெண் இவர்களை பரிக்கிரஹித்தால் க்ருச்சரம் அதிக்ருச்சரம் என்னும் பிராயசசித்தங்களைச்செய்யவும். அல்லது, சாந்த்ராயணமாவது, தீர்த்தங்ளில் ஸ்நானமாவது செய்யவேண்டும். ஸதேஹாதரபத்தியைப் பரிக்கிரஹித்தவன் நான்கு சாந்த்ராயணவ்ரதத்தையும், மாதுஸபதரியைப் பரிக்கிரஹித்தவன் இரண்டுசாந்த்ராயணவ்ரதத்தைச்செய்யக்கடவன்.

பூவரவணே— உதஹெஹிஷ்டிணே விசுரநு
சோதாமஸ்யுமெவ ஸுதாஸு | உதரோ நொஹெ
விஹொ ஹெஷ யசுஃஸநாதநஃ || சூவாயசு—
சோதாமஸ்ய ஸுதாம் விஹொ ஹிஷ்டிணே தாம் ஸ
சோஹெஹி | வஜுநீயஃ பூயநேந நெவ வாஜஸ
நெயிவிஃ | தயாவ ஸ்யதிஃ-- சோதாமஸ்ய ஸுதாம்

ஸாழ் | தந்திராடிஃவஹகாநாஹததிவபூராணவீ
 நூணாழ் || ஜோகா கூரியம் வெரார் ஹாஹ
 ஹுததிதெதநு | சலிஃகூம் நஃஹுதி க்யகா
 பூரிஸ நராஹி || சலிஃகூம் பூரிஷ்ஹ
 யதி மெசுதஃ வுநஃ | ததா ஹஸதி ஹுதாநி
 சநோநுசுநதாஹநெஃ || தநிஃகூம் தொஷ்யெடி
 ஹு துஷ்யெத ஸவ்யெஷ்வதாஃ | வஹதா-
 பூராணம் ஸுதநொகிவாஹயாசு || தஜாபஃ
 யொடிநெய் யஃஹ பூவாஹாநாஃ | காவெநீஸ
 ஜநெ ஹகா தஃஹ தஸு ஜாயதெ || யாவஜீவ
 தயாவாஹ ஸவ்யவாநெவ் பூஃஹுதெ | தவ
 ஸா ஸுதநிதம் ஹொநா ஹநெந ஜாயதெ ||
 ஜொநெந ரொகூர் விஜெயவீயபூநாடிவகூ
 யஃ || வதிஹபூயபூம் விஸதூரஹ வுநோஹ
 காவ ஸுராதாழ் | ஜாயெவ ரோதா ஸவநெத
 ஹொ ஸஸாரகஷ்தா || யநூவிதூஃவீ நாரீ
 யநோ ரோதூஃவஃ வுரோநு | ஸுநதாநெ
 ஸாவம் வுஹாரம் விணாஹு ஸததஃஸுவ்யு ||

தெஜீநீவநகாஹாதெது

வனகொபுதுகவாரிம்ஸாயிகஸததஜோய்யாயெ

ஃஷயம்.— ரு^படெ^பண^ப ஹ^பகதம் ஹ^பஜீத ரு^ப
 டு^பவீதம் வி^பவெ^பளரம் । ரு^படூ^பவ^பராத^பதுஜீ^பவ^பர
 பா^பதி^பதெ^பஷா^ப ஸா^பஸ்தீ^ப ஸூ^பதிஃ ॥ ௧ ॥ ஸ^பஃ ஸி^பவ
 ஸு^ப நி^படூ^பரூ^பம் ஹ^பஜீயா^பக^பஸ^பகி^பதொ^ப கி^பஜஃ । டெ^பவ
 ஸு^பரா^பநு^பஸு^ப டெ^பந^பவெ^படி^பம் ஹ^பகூ^ப ஹ^பம்^படூ^பய^பண^ப ஹ
 ரெ^பக ॥ ௨ ॥ ஹ^பரெ^பண^பவ^ப ஹ^படூ^பகா^பனெ^பவ^ப ரு^பநீ^பரா^பவெ^ப
 ஸு^பயம் ஹ^பவி । ஸ^பஸ^பவ^பனெ^படி^ப ரு^பஜி^பகெ^ப கி^பஜீ^ப தா^பஜீ^ப
 ரெ^பஹ^பவி^பகி^பரி^படி^பதெ ॥ ௩ ॥ ஸ^பஃ^பஸு^ப தி^பஜி^பதெ^பவா^பவி^ப
 ஹ^பனெ^பஸா^பயி^பகூ^ப தி^பந^படி^பவி । த^பது^பகூ^பது^ப த^பகொ^ப
 ஹ^பஜி^பம் தா^பஜி^பகம் தம்^ப ந^பவெ^படி^பஜஃ ॥ ௪ ॥ ஸி^பர^பஸா^ப
 ஸி^பவ^பநி^படூ^பரூ^பம் யொ^பய^பதெ^ப ஹ^பகி^பஸம்^பயு^பதஃ । நி^படூ^பர
 ரூ^பம் நி^படி^பகெ^பனெ^படி^பஜி^பம்^பஸி^பவ^பஸு^ப ந^பரி^பனெ^படி^பரெ^பம் ॥
 ஹ^பஜீ^பர^பநு^படி^பதெ^ப யா^பஜீம்^ப யா^பத^பநா^பகி^படி^பஹ^பஸ^பஹா^படி^ப ।
 ஸு^பராம^பகூ^பவா^பண^ப கி^பஜீ^படி^பவ^ப தி^பரி^பகூ^பஸு^பநெ^பஷு^பவ^ப ॥ ௫ ॥
 ஹ^பனெ^பஸ^பஸு^பயி^பகா^பரெ^பக^ப ந^பஹ^பஜி^பம் த^பது^பநெ^பவெ^ப
 டி^பகெ^பகஃ । கி^பவ^பஸு^ப ஷொ^பய^பஸா^பம்^பஸ^பஹ^ப து^பணா^பயு^பராம்^ப
 ஹ^பக^பனெ^பவா^படி^ப ॥ ௬ ॥ ஸு^பஸா^படி^பம் வா^படி^பஸ^பகி^பஹ^பம்

[illegible]

2த || ௧௯ || பொஜ்ஞம் யாயுதிதிசெயா ஷ்வியஹ
 கதிஷ்ஞெத | ஷெவஸ்டம் ஷெவதாஸ்டவம் நிவெஷ்ஞஹ
 நிவெஷிதஸ் || ௧௮ || உணஸ்டவம் வஹ்நகதிஸம் நிஷ்டா
 ஷ்வியம் ஷ்வேதஸ் | ஷெவஸ்டம் ப்ராஜீமவ்ராதிஷா
 ஸீஷாஸாடியஸ்யா || ௧௮ || ஷெவஸ்டவம் ஹெரிநா
 ப்யம் ராஜாஸாஸாஸாஸா || ௧௮ || நிவெஷ்ஞஹ ஸிவா
 பிபதி யதௌ || ௧௯ || வத்ருவஸூஷாஹ
 பாநீயஸூஷா நரஸாஸாஸா || ௧௯ || நிஷ்டாஸ்தம் த்ரிவிய
 மெனெதஷ்நஹஸ்தம் கய்யெதே துணஸ்தம் || ௨௦ || ஸ்ரா
 ஹணாநாம் விஸிஷ்யாயஜேவாஸ்யை ஸிவஹவஹி |
 ஸ்ராஹ்ணெணா ஹவாஸ்யாஸ்தம் || ௨௧ || ஸ்ரா விஷ்ணு
 ராவது || ௨௨ || ஸ்ராஹ ஸெஸ்யஸ்யா ஸ்ராஹை
 பாஸவஸ்யாஸ்தம் உத்யெதே | விஸ்யஸிவஸிவோ விஸ்ய
 நஹெஷ்ஸிவவிஸ்யஸ்யா || ௨௩ || தஸ்யாநாஹெஸ்யா
 விஸ்யம் ஹெஜயெதே நிரஹஸ்தம் | ஸவ்யஸாஸாஸி
 யகாஸ்யாஸ்தம் தஸ்யாஸ்தம் வஸ்யம் || ௨௪ || ஸவ்ய
 நஸ்யேதே ஸ்ராஹைநா ஹாதி விஸ்யாஸிதஸ்யாஸ்தம் |
 ஷெவதாஸ்யாஸ்தம் ஸவ்யாஸ்தம் ஸவ்யாஸ்தம் ஸவ்யாஸ்தம்
 ௨ || ஹணாஸ்தம் ஹெஷ்ணு || வரிஷ்ணு (வாஸெஸ்யா)

ஸவபுவாகுக் : விஷ்ணுரவி ஹரஸாக்ஷா டுபு
 ஸஹாரகாரணத் || உரு || ஸவெஷ்டாநேவ ஷெவா
 நாஹரிஷ்ட்வரதேஸுரஃ | ஸ்ரீவதிக்கேநுஸூரத்
 ஐதிவாஸீதம் டெவஷ்வீ || உக || வரதேஸுரதாரா
 க்யு க்யுஷ்டா தாடிஸவராக் | ஹக்ஷாஸாஸவஸு
 தம் டெஷெ தஸாடிப்யிகஸு க் || உஎ || ஸஹ
 ஹத்யா விசுக்ஷயத் நாரதோ டாஸரயிஹதூர் : |
 விஜ்ஞாநாதிஷிபடிஸ்ய தஸ்யுக்ஷதாஹுஜெக ||
 ஸ்ரீஸாநாதஸஹிதாயாம் யஜ்ஞதெவஹவபெண

ஷொபஸெஜ்யாயே |

விஸுக்ஷிணம் ஹஜ்ஜீத விசுஸுக்ஷயத்நாதம் : |
 டௌவாஸநவிஹீநாஹம் நஹஜ்ஜீத கடிமந || யத்யு
 ஹம் விபவாஹந ஹக்ஷா ஹாஹுயண ஹரெக |
 நிஜ்ஞாநநிவெடிஹவிஸெஷெணவிவஜ்யுபெக ||
 ருஜெணஹுக்ஷத் நிஜ்ஞாநம் ந தயா ஷெவதாஹ
 ரெஃ | டெஷெஷெவிஷுநா ஹக்ஷிஜ்ஜதக்யாய
 க்ஷுபெத || மாரூஹிஷ்ட்வரொபாஸஹவதேவ
 ஸஸஹய : | நிஜ்ஞாநநிவெடிஹ ஹக்ஷா 'ஹா
 ட்யாணஹரெக ||

(ஸமுதஸம்ஹிதாவ்யாஸ்யாந்)

நிபிஷாயுஹ நிவெஷ்யுஹேதி || ததௌக்ஷராமஜெ
ஸவபுஷ்பாநொரோ — “விஸஜிதஸ்ய ஜெவஸ்ய
மஸவபுஷ்ப நிவெஷ்ய || நிபிஷாயுஹ ததிஜாநீயாஹ
ஜப்யம் வஸுவிஹந்திஷணம் || சபப்யிக்ஷாது தம்
ஹந்தயாநுஸாராய நிவெஷ்யெசு” உதி | தயா கா
நொரோரவ்யுக்ஷம் — “ஹிரொ உயெ தயா ரதெ
ஹிபிஷிஜெ ஸ்யம் ஹவி | நொஹெ விசுரீயெ வர
நெ ஹிதவநெ நிபாநிக் || ஹிபிஷாநெ நொதரெ
தம்நெ நவாரெ நவ ஜகதிநெ | உண்புஷ்யம் ம
ரூபுஷ்யம் ஜெவபுஷ்யம் தநெயவம் || ரளரவெநெ
து வஸுநெ கீமஸா யெது ஹஜுநெ ||” உதி
வனவரோஹிபிஷாநெ தவமநவயபூநொமநயா மஸ
வபுஷ்பாநெநெஷ்யெஷ்ய உண்புஷ்யநெ வ
வபுஷ்ய வஜபுக்ஷாவமநெதஸம் நஹஜுநெதத்யபுஷி
ஹிபிஷாநெ விரிசுவாரிக்ஷிணாஹி தம் தூநாரிகெ
தந் யது உணாயிகாரொ நாலி தது நிபிஷாயு
ஹிகாரொஹி ஹொஹொ நாலீதி | தயாநொஷ்யம்

“வாணலிஜெ ஹெ தொஹெ லிஜிஜெ ஸ்யம்
 மூவி | பூதிசோஸும ஸவடாஸு ந ஹிணாபி
 க்யுதொ ஹெவசு || சுடுகூகமாவநாயுடுகூ ஹணி
 ஹெய விபாவவி ” ஐதி || தகூ செஸவாசெகெ
 லிஜிஜெஹெவ பூவையூதாநாஸாரெண
 ஸவெடிஷ்வி லிஜெஷு ஸவடாஸு வஜுடீயகிசு
 லிபெகூகாம— விஸெஷெணெதி ||

ஸிவநிபூயுஹொஜநெ பூயஸிதூ ||

ஸிவநிபூயுஹொஜநெ பூயஸிதூஹெ ஹெ
 வஹு:— ஸூ || ஸஹொநிடுவெழிதம் ஹஹு த
 யுடும் ஸாகசெவவா | லிபுஸகூ ஹ மூஜீயாஹு
 கூ தவம் ஸரோஹெசு || சாகடுணெய:— ஸிவெநி
 வெழிதம் ஹஹு பூதெகுகெவதாம் லிநா | லிஜெ
 ஜாநாடிஜா மூடிசெதவகூஹு ஸரீ:வரெழிதி ||
 ஸாஹிபூரோடிஸாஹிதெ பூயஸிதூஹவ: ||

ஸாண்டிரோபோலிஸாஹம்
 வாஸி:— சரிவ விவாதிவி டெபுரெவெ வெவாபு
 பரிவிபுதழ் । ததாவிவயெபாஸஸந
 மவெபாஷாஜநதிதி ॥ ஹாஸ்தொவி—ஸாண்டி
 ரோபிஸிஸம்மொவெபுஷிதஸு யபிபுதழ் । த
 டெபாஷவம் திநெஜநிபுதழ் ததொயஹ விவெபி
 ஜஹதி ॥ மொயிகுபிபாஹ யொமயாஜவதூ:—
 சரிவ விவாதிதம் ஹதம் ஸாண்டிரோபோலிவெபிதெ ।
 ததததமொஜநெ ஹாஸ்தொ கபதவாஹா துஸம்ஸய:॥
 ததயாரோஸததூஸா ததொயபிஸுஜாஸரிதி

சரிவாஹாம் நரி: ॥

சரிவரா திரபெஜாகூ: ॥

ஸம்கூபுர ஜவெபாதிம் ஸம்ஸாரகஸாஹபு
 நடி । கவெபுஸம்வாஹதம் வபிஜாஸாயநவெபா

